

श्री

जैन धर्म प्रकाशः

जं कल्ले कायवं, तं अजंचिय करेहु तुरमाणा ।

वहुविग्नो हु मुहुर्चो, मा अवरण्हं पदिक्षेह ॥ ३ ॥

“के कावे करवुं देव्य (शुवां कार्यी) ते शान्तेन अते ते पणु
उतावगे कर, कार्यणुके एक सुखर्त् (वै धडी) पणु धणु
विप्तवाणुं देव्य छे, भाटे बोपारं सुधी पणु अभीशं नहीं”
(विवां उरीशं नहीं)

पुस्तक ३२ भाँ.] : कार्त्ति-रात्रि १५८८५, वीर संवत् २४५०, [अंक ८ भा.

अमात्मा पदेश

तीरथनी आशातना नवि शीघ्र-ज्ञान-देशी

हथ द्रष्टव्ये होहिलो हेद पायो, आर्य क्षेत्र उत्तमं कुण आयो;
हेव युद्ध धर्म येग हेणायो, शुद्ध शरीरसुं तूर— १
भूलया न किन्तु ग्रेमथी चित लावी, गुरुभाइतने दीधी युमावी;
शुत अवामनो छे न लडी सावी, द्वाधर्मर्थी हूर— २
युन्य न करवुं पाववे पणु एके, पटाओ यापमां भूरी ऐके;
आठारेमां न छोडे एके, ताच एवा निडे— ३
जगे ना हेद गनुभ्यनो वारे वारे, लारे लाथ आवयो शीट लारे;
लाय नांगवा तुं लाय आरे, उत्कुं सुषु उर— ४
लोग भायो आ नेह करने कमाणी, भणीच्चा याणु ते लेने भाणी;
आते कर्मे जे रक्षी उवराणी, पडेशे पस्तावुं पूर— ५
यद्युद शीणने राम्यां भुधरने, हेवयुद लक्षि विकमां धरने;
तीनि ल्याये नवीन आनुसन्दहे, भाक्ष भजयो ना हूर— ६

हुर्जन संग निषेधक कविता.

बोधरे उतारो शल भरथरी—मे राग.

हुर्जन संग निवारीये, कुदूँ कलंक हेनारण;
कुमांगे सजजन निज गुणु दृष्टे, छाँडे समझु नर नारण— १
हुर्जन हुर्जनताथर्की, ने कपटधी करेरे कमानण;
सजजनहृदय छीनवी करी, करावे अनीतिनुं पानण— २
हुर्जन चिता माया वसे, सरणपाणुं नवी होयण;
सजजन हृदय लाणुं सदा, स्वलावे सर्वनुं ज्ञेयण— ३
हुर्जन हुर्जनता वसे, कर्म करेरे अधारण;
सजजननुं शुभ चिंते नहि, जेम इंसीतो होरण— ४
हुर्जन हृदय जाडे करी, जर्हुं कंठ भरभूरण;
सत्य वचननी रे आभडा, जाणु जाणाय असूरण— ५
हुर्जन कीर्ति कर्याहे नहो, भलपणु चाढे न छांटण;
ज्ञाया हिकासे ज्ञानवी, आणु निंदाने घाटण— ६
हुर्जन संग संसारमां, करतां लुकन ऐकण;
सुंदरभाण अहुसवे, करसो तो धरसो शोकण— ७

भाईलाल सुंदरण महेता. झीमुवाडा.

वीरप्रभुना जन्म समयने अपूर्व आनंद.

(राग—मालकेश.)

आ श्यो ? हिन्दू प्रलाव, तीसे अहो ! आ श्यो ? हिन्दू प्रलाव.
परलुतिका^१ रस शोर भवावे, मांगण अमय सुहाय;
आअमंजसी परिमतती कंठ, भधुरा शी मतकाय,
हिसे अहो ! आ श्यो ? हिन्दू प्रलाव. १.

२३ चेतनमय जग उद्दसांतु, कंठयुं आ कंठ न कणाय;
अभिनव वेशे रजनि^२ लजना, शरा उरस्वे उद्दसाय,
हीसे अहो ! आ श्यो ? हिन्दू प्रलाव.
हिन्दू सुरो दश दिशामां जाने, श्रवणे अजगा गुणाय;
रसनो उहयि न्यां लां उवळ्या, मन आवश्यनकी लराय,
हीसे अहो ! आ श्यो ? हिन्दू प्रलाव. २.

१. अप्यव. २. रानि.

वीरभूत्तुना जन्म समयनो अपूर्व आनंद.

२३३

आ श्री शेषाला अगनांगण्यमां ? , मुरनो मज्जो समुदाय;
अवतीपर उल्लोचा शाश्वी ? , धन्दमस शी आ ज्ञाय ?

हीसे अहो ! आ श्यो ? दिव्य प्रसाव. ४.

जग उद्धारक नव्याति क्यो आ ? तिभिरनीः लिति तन्याय;
अहो ! अहो ! आ तो वीरभूत्तु जन्मय, ज्ञायश्च धनि उन्नयश्च,

हीसे अहो ! आ श्यो ! दिव्य प्रसाव. ५.

विराट २४४८.

भाद्रपद प्रतिपदा जन्मात्सव.

गोरखन वीरयं.

(रिनोर—धर्मभद्र).

—*—*—*

उपरना काठयनुं विवेचन.

जैन सामाजिक पत्रोमां ‘पद’ लघवानो मार्ग खु सुखल छे. हकीकत तदन स्पष्ट छे. आपको त्यां कवि तरीकेना कौआना हुक अवगत्यायदा नव्यी. कवि-ओना सुखाये, तेमनी कृतियोने ठीकाणोरोनी दृष्टि अडकती नथी. हुधज तमारे पीवुं छे ने ? तो पछी ए हुध, सुवावी गायतुं छे के बाघीनुं ? वाशी छे के पाणी बोलवेतुं ? ऐनी तमारे शी जडू छे ? पारकाना परमालु वेवडा युधुने पर्वत वेवडा महान देखी तेमना उपकारथी उपकृत रहेवानो साधुगुण वाचकर्त्तरमां कायम छे लांसुधी ए पद्धतेखडेए अहीवा जेवुं नथी. पछु ‘शारीनुं साहित्य’ नामतुं युज्जराती नवा साहित्यनी समावेशना इतुं जे पुस्तक प्रगट थयुं छे, अने तेमां जैन साहित्यनुं प्रकरण लभायुं छे तेवुं जे काढ युस्तक ते पठीना काणना साहित्यनी चैतिङ्गसिंह समावेशना माटे लगाय अने तेमां जैन साहित्यना दरेक अंगनी विस्तारथी नोंध लेवाय तो आपणु काठयसाहित्य माटे केवो अबिप्राय पडे ए लावी चिंता अत्यारे पछु चिंतवनमां आवी मधुर—सुमधुर आनंद उपनये छे !

मधुरो आ प्रयत्न एमनां दागमां धुसवानो मुद्दल नथी; छतां पछु जे एवो जास ज्ञाय तो एवी जतनी धृष्टता करवा भाटे झुने ए धंधुओ थामा उरयो.

उपरना काठयनी पंडित पडेकीमां कायव योक्तवानुं काययुं छे तो रात्री ए क्रौञ्च योक्ते भरी ? कान्दणुके प्रभुनो जन्म तो रात्रे थाय छे. आ प्रश्न साक-

२. अनानदप अंकडारनी.

રશ્મી નરસિંહરાવે 'કુસુમ માળા' નામે કાવ્ય સંગ્રહ બહાર પાડ્યો, લારે તે-
માંના 'મધ્ય રચિયે ડોયલ' આ નામના કાવ્ય ઉપરથી ખૂબ ચર્ચાયો છે. કાવ્ય-
કાર પોતે અને અન્યોએ એ ડોયલનો ટઠુકાર રાત્રે સાંભળ્યો છે. એમ આની-
પૂર્વક કહે છે. આથી વસ્તુનિર્દેશ કૃત્રિમ નથી પણ કાદાચ ભાવ કૃત્રિમ હોવાનો
દોપ થિરપર આવશે. વાર્તાકર્તુમાં વસંતના લાવ આવે જરા ! આ પ્રશ્ન સહૃદારી
જનને ઉદ્દાશ્ય સિવાય રહેયો નહિ તેથી એ વર્જની સેવામાં એ જોલ રજુ
કરવા હીડ પડ્યો.

ખરી કવિતા પ્રેરણા સિવાય લાભાતી નથી અને એ પ્રેરણા જ્ઞારે કલ્પ-
નાના તરંગ ઉપર આરૂપ થાય છે, ત્યારે તૈલેનું રમણીય રૂપ પ્રગટ થાય છે. કવિહદ્ય
એજ વસ્તુમાં રમણીયતા ભરવો માટે બસ છે. એ હદ્યજ કાવ્યશરીરના સ્થળા
દેહમાં આત્માને સ્થાને છે. બાબ પ્રસ્ત્રીના હદ્ય ચાચે સનિકર્પ થતાં કલ્પના
બન્ધત થાય છે અને તે પછી કાવ્યશરીરનું અંગ ઘડાય છે; બાબી ખરી કવિતા
આ રીતેજ ઉત્પન્ન થાય છે.

રાત્રિપૂરુષ ભગવાન મહાવીર ચૈત્ર શુદ્ધિ તેરણો જન્મેલા પણ શ્વેતાંબર મૂર્તિ-
પૂજા વર્ગમાં એ જન્મોત્સવ ભાહવાય શુદ્ધિ પડવાના ચોક પર્યુષથુના હિવસોમાં
ઉભ્રવાય છે. આમ શાશ્વત થાય છે ? અને કયારથી થાય છે ? આ પ્રશ્ન છિત-
છાસનો છે એટલે અહીં ચર્ચાયો ચોણ નથી. અહીં એનું ઉલ્લેખન, કાવ્યનો
લાવ અને સમય એને સંબંધ જોઈ આપવા પૂરતું છે. લાદ્રાપદ પ્રતિપદાંગ ને
હૃતીનિંદ રેલાય છે એ રેલ સર્વ હદ્યો ઉપર ફરી વળી કેટલાંક ઇણદ્રુપ હદ્યો-
માંના ભૂતપૂર્વ બીજેને અંકુરિત કરે છે. એ રીતે પૂર્વ સ્મરણ્ણો સમરણુમાં આવી
જુના ભાવેતું પ્રગટન થાય છે. આટલા પૂરતાજ પ્રસ્તુત કાવ્યમાંના આણેલા
આવો સાચા છે, ડેવળ કાવ્યનિક નથી, એ યુઝેને ભરમળવણું પણ એમ નથી.

તીર્થિકર જન્મે છે લારે પણ દોઢમાં અદ્ય મય ઉચ્ચોત થાય છે અને
દ્વાર માયને હુઃખારી સુફર થઈ શુણાનંદ પ્રાસ થાય છે. નરકના શુદ્ધા જેણોને
હુઃખાનુલબ સિવાય અન્ય કથાનું બેદન નથી તેઓને પણ આ મંગળસમયનું
મંગળવેદન સુલબ છે, તો પછી પદાર્થ ભાવમાંથી દિવ્યાનંદની શુદ્ધા જરતી
જગ્યાય એ અશક્ય નથી. આજા કાવ્યમાં આ લાન પ્રધાન અંશ જિનકે છે એ
સુદ્ધું છે. કેની ઉપરટી છાયા દોડ બીજેમાં અધિકાંશે પ્રતિત થાય છે.

માત્ર જરૂર પૂર્ણો જુદારો કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે; બાબી કાવ્યની વસ્તુ
એવી હુદ્દી નાંની કે તેની ઉપર લાંબી ટીકા કે વિનિયતની જરૂર પડે; એ પ્ર-
સંગને લઈને વિશ્વરૂપ પદાર્થમાં ચમત્કાર જાયો છે તેનું ચમત્કાર શુદ્ધિકે
આણેલન માત્ર કર્યું છે.

—૨૪૪—

લેખક.

धर्मोपदेश-सूक्तवचन.

(पुरातन आचार्य प्रशीत-अनुवादित.)

१ निषुवनयुद्ध श्री वीरग्रहुने प्रणुमी यत्नथी संबंधु करी सदा उपकारक थाय तेवा डेटलाक शूक्ल वचनो स्वपरना हित-अस्थास माटे लभवामां आवे छे.

२ गूढ्य जनेन्नी पूजा-लक्षित, हया, दान, तीर्थयात्रा, जप, तप, शान-अस्थास अने परोपकार ए भनुष्यजन्म पाप्यानां आठूँ इण्ठ छे.

३ उत्तम-दांगति, शास्त्र-प्रीति, शुक्ल ध्यान-विन्ता, संतोषवृत्ति, दान-शक्ति, अने गुडू-लक्षित ए छ सुहृत्तना लंडार छे.

४ देवपूजा, सुशुरु सेवा, ज्ञान-ध्यान, संयम, तप अने दान ए पट्टुम्भ गृहस्थजनेऽये हिने हिने आचरणानां छे. यो वगर गयेहो। हिवस अझै बोधयो गोप्य छे.

५ जनपूजा, विवेक, सत्य, प्रमाणिकता अने सुपावहान ए धौंगा आवक-पखुनो बहु गोलीतो शालुगार छे. गोशीज व्रापकधर्म शोली-नीक्को छे-हापे छे.

६ वीतराग-सर्पज्ञनी सेवा, अर्वजाक्षयत जिद्वान्त अस्थासवा परिश्रम, अने संत-साधुजनेनो आदर-सत्कार ए शुभितव्यना इण्डप छे. येवां साकर्मथी शुभन चक्र-शार्थक थाह थके छे.

७ सुपाने दान, निर्भूति शियण, विवित तप, अने शुक्ल लावना, ए आर प्रकारनो धर्म संसारसमुद्रथी पार उतारवा प्रवहणु तुल्य छे एम भुनिएा वराहे छे.

८ उत्तम जनो श्री किनश्वरने नमन करी निज मस्तकने पवित्र करे छे, सहविवेक धारी हृत्यने पवित्र करे छे, सुशुद्धनो उपदेश सांखणी श्रोत्रने पवित्र करे छे, अने दान आपी इक्तने पवित्र करे छे.

९ अगठ प्रभावी नैनधर्म, अमुमांगति, विद्राननी जोष्टी, वचनचातुरी, सत्कियामां कुशणता, न्यायवक्षी, सहशुद्धनी चरणु सेवा; शुद्ध शियस अने पवित्र मति ए भवयां लाभयथापीयोनेज प्राप्त थाय छे.

१० किनमंदिर, किनप्रतिमा, किनपूजा, अने किनधर्मनी सेवा के करे छे, तेने नर, देव, अने मोक्षनां सुख झाङ्के भये छे.

११ हिताहित तत्वनो विचार ४२वा ए लुदितुँ इण्ठ छे. हित आचरणु भर्तु अने उत्तम वत नियम पाण्याए डेहु गारयानो सार छे. सुपात्र दान डेहुं ते लक्ष्मी पाप्यातुँ इण्ठ छे अने प्रीतिधारी वचन गोलवां ए वाचा-ज्ञान पाप्यातुँ इण्ठ छे.

૧૨ કિંગોદમુખ, શુરૂબાદ્રિના, શ્વરદ્ધા, શુરૂબાદ્રાન, શુરૂબાનુસાગ, અને માનાશરણાંએ સથળાં મનુષ્યજીવનમદ્દરી વૃદ્ધનાં કથા છે.

૧૩ દાઢી રૂડું દાન (બરોદાલાગ), ગરદાઉ શુરૂન, પ્રાણપાત્ર, શુરૂં ચલ વાળી, અને ચાતશાચચાલાય, હથી સ્વરમું રૂતિ, અને શુરૂલગા અહું શુરૂલગાનાં આણો ! એ બધાં ઝેંકાયે વગર ગાજુ ડાર દિવલાગાંણોનાં આચૂદ્ય બૂધાણી છે.

૧૪ જેને પોગાભયચર્દ્રાંપી પિલા, વિનયવિશ્વકાલાદ્રાંપી ગાતા, વિવેકદ્રાંપી કોન્દધર્ય, નિઃદ્યુહુતાદ્રાંપી લગિની (ફેન), ચામતા-દ્યમદ્રાંપી પ્રિયા-શ્રી, વિનયદ્રાંપી પુર, ઉપકારદ્રાંપી પ્રિય મિત્ર, વૈશયદ્રાંપી સાધાયક અને ઉપશમદ્રાંપી ઘર ડોય તે સદ્ગ સુર્ગી છે.

૧૫ જેને ધૈર્યદ્રાંપી પિલા, દ્યમદ્રાંપી ગાતા, મનોનિયાદ્રાંપી લાઈ, ચાલદ્રાંપી પુર, દ્યારદ્રાંપી હુની, શાન્તિદ્રાંપી શુદ્ધિદ્રાંપી, બૂમિદ્રાંપી શાય્યા, દિશાદ્રાંપી વજ અને જાનાસૃતદ્રાંપી લોનનયાસિ-એ રીતે અંતરગ કુટુંબ પ્રાસ હોય તેવા ગ્રાણીને હું લાઈ ! શું હુંઘ લોય ?

૧૬ શ્વરદ્ધા, જિનધર્મ, શ્રાવક કુલાગાં જન્મ અને શુરૂબાદ્રિ-એ વાસે રત્ન શુદ્ધય વગર પારી ન શકાય-પુદ્યશાળી શુદ્ધાનેજ તે પ્રામ શર્જ શકે છે.

૧૭ એ આપણુંં પાતાને પ્રતિકૂલા-હુણદ્રાંપી લાગે તે ગીવને પણ લાગે એમ ચસળ કોઈને કશી પ્રતિકૂળતા ઉપબત્વની નહીં. કાશગુ કે હ્યા-અતુકાંપા એજ ધર્મરૂપ ગ્રાન છે.

૧૮ કાશગ-અમતાલાંડે ફેદ્ય-ઠાયાને ટાળવો, અહુતાલાં ગાન-અહંકારને ગાળવો, હોળ વાનલાંડ રાયાને અને રાંદોળાંદ હોળને જુવા જરૂર પ્રયત્ન કરવો.

૧૯ શેનજનરાંગતિ કર્શાની વાંશ, પરણું શાલણ કર્શાગાં ગીતિ, શુરૂમત્રે નાર્તા, વિચાગાં આનુશા, દસ્યાંગાં રહ્તિ, લેંગાયલાંશી લાય, અરિદુંતમાં લાણિત, આત્મનિશ્ચદ્રમાં શક્તિ અને આપમાં ઉપેક્ષા એ નિર્મણ શુણ્ણા જેમનાગાં વાસ કરી રહ્યા હોય તેમનાશીજ આ લૂંન વૃધિત વૈણાય છે.

૨૦ જિનેન્દ્રની પૂજા, વરોભાં ડાયિ, ચામાયિક પૈંગાધમાં આદર, સુપારે દાન, સુરીધનો આશ્રય, અને સુસાધુની મેચા-એ માયગામિનો માર્ગ છે.

૨૧ જ્યાં પિણાશી વૈસાય, કોણાદિ આપણો લાય, શુણ્ણને પિણે અનુશાગ અને કિયા કર્શાગાં-ધર્મનિશ્ચાનગાં અધ્રોગાહ-શાવચાનગાં એજ રોશના ઉપાયશૂત ધર્મ છે. શાદીંગ.

સાનિદ્રિય કષ્ટુરવિલયણ,

સુક્તા-ઉપદેશ વચ્ચેનો. (અનુવાદિત)

— 17 —

१ चतुर्वर्णनिति सुअ, मन्दिरेतुं हमान, विरासी शान्तता, दीन-हीन
यत्ते लालगुला, चत्प्रामृतने अरती बापा, शैर्य, धैर्य, हुष्ट जमेनी चंगतिमा
त्याग आरे चक्षुनीतो चाहुदाचार-चे चयलां लारे सुंदर परिष्ठुम लावनारा
विवेक-अंकुडे अडु भावे अतशी गोपना चोब्य छे.

२ ऐ अद्वितीया ! विजय वीतवाग देवनी अर्ची-पूजा प्रेमपूर्वक इरो, प्रदेशप्रधारी शर्मी इसी मुड़ाय यशनो संचय उत्ते, सारा पात्रमां (शेषमां) वक्षगी वधभैर, न्यायगत्पर्वगां मनने देवी लाये, क्रमक्षेत्रादिक दृश्मनानु दलन इरो, प्राणीवर्ज उपर अनुकूला राये, किनेहरु सिद्धान्त साक्षिया अने शीघ्र गोकु लक्ष्मी वद्या !

3 કૃદાં ધર્મ-ચાચરણું કરતારને દિને દિને ચુશોલિત ગંગળમાણાં, સુંદર ચંપડા અને ચુણણી પરંપરા આપી થાય છે; તેમજ તેને છધાર્થ સિદ્ધિ, વિશાળ-ઉત્તર એન્દ્ર અને અવેત્તન વિષ મળે છે.

४ धर्मसिद्धि थतां खन-सुवर्णी चिदि पणु निश्चे घट शडे छे. हुँ
प्राप्त थतां ढाई अने गोपी आसि सुखसंज्ञ लेय छे.

અ સંમાર્ગના જર્દી આવક લાઇફેનોઓ ડરેટલાસ સાચે પ્રતિદિન જિનાવંન (પૂર્વન-દાયકાંડિક) કરું, ઉત્તમ ચારિવાળા અને ધૈર્યથી વિલુક્તિ રાહુણનોનું ચાદર હેતુન કરું, ગિયરાતનો નાશ કરે છોવાં જિનાવનો વારંવાર ચાંચળાં, નેગજ દાનાંડિક ધર્મના અધ્યયણમાં અને અંદ્રિસાહિ વતનાં પાલનમાં શરૂમ મીઠિ ચાળવી.

૬ જીવ રક્ષા (અનુભૂતિ), પ્રયુક્તિ-લાભિની, વિનિયોગદૂમાનથી શારૂ ક્રવણ, શર્દી-શર્દુલીને નમન, મહત્વાંગ, સુચુપુનો સારી રીતે સલ્કાર, ભાયા-કાયદો અને ત્યાગ, કેંપનું ઉપયોગન, લોભ-તૃપ્યાળો નાશ, મનના મેલ-વિડારનું નાણિધન, જાને ઇન્ડિસેનું હેમત-એ મોક્ષ મેળવવના ઉપાય છે.

જ કેવા હથમાં શર્વજ નીતિરાગ વિશે અને કેન્દ્ર જીબમાં તેમના શુણો
આપીને નંદે, આપણાં યથાયકીના ગ્રંથનું પાલન, ધર્મ-શાબ્દનમાં આપ્રેમાદ, શરસ
બોધ, પરિતજ્જનેની મર્યાદા, ચાંદુનો ઉપર પેસ, પરિતજ્જનો ઉપર ફંડુકાબ
અને કૈત્યાશાન ઉપર દ્રદ રાગ-આવા આવા બાહુઃપને વારનારા સહશુણો
કેમનામાં દ્રોગ તે શ્રાવકોને જ્ઞાનશાળી ભાજુવા.

૯ વિકાસ કિન-ગુજરાત (પટિલાલ), શાંત જામાર્દી જણોની કાળિ, અધ્યાત્મિક જીવન-ધ્યાન, શુદ્ધ ક્ષેત્ર, હાન તથા અધ્યાત્મિક પત્રિકામાંદી આપનશ્યક કર્મ કરું, ધ્યાયાદિત ઘનનું પાપ, ઉત્તમ તથ જાને જાતનું પડન-પાડન-થોડી રીતનો હેઠળ ધાર્યાદરીનિલાય ધર્મ કિસેંદ્રાંગમાં પ્રકાશિત છે.

૧ હાન જાને વિનિકન્તા શુદ્ધીઓનાણી લક્ષ્ય, શુદ્ધ દ્વારાલું હન, શ્રીદ-ચારા-નૃ જાણો ગીડો વાણીમાં વિલાસ જાને પદોદ્ધાર વાણો જાપાણ-અનશાય મુખ મુદ્દાંનીં પાપન છે. પુનાનું. (શાંતિગીત કર્મશિલાયણ.)

પ્રથોત્તર.

{ પ્રથોત્તર-વહેરા ચારીઓદ મુદ્દોંતર—વીરસગામ. }
 { ઉત્તરદાતા-સુનિશચ શ્રી કર્મરવિજયાદ. }

પ્રશ્ન ૧-નામદાર રંગ કયાદે ગણુંનો ?

ઉત્તર-મન સિદ્ધ હોય ને સિદ્ધ રહે લારે જાગે તે રૂપને મનમતાપૂર્વક ગણુંનો.

પ્રશ્ન ૨-તે વખતે વસ્ત ડેવા રંગના ને કેટલા મંદસ્યા ?

ઉત્તર-જાનતા શુદ્ધી એકજ વસ્ત પોંકસું, ત જાતો તો એક વસ્ત મેંઘદું, પણ તે વસ્ત શ્વેત જાને શુદ્ધ, નિર્દોષ, જાતા ને પર્વિત હેવા કોઈઓ.

પ્રશ્ન ૩-નિશ્ચિત ગણુંનારે કયા વખતે ગણુંનો ?

ઉત્તર-ચાંક જલાર ને મન્દ્યાન્દ ચાંક શૈથાંને ગણુંનો. પાણી ને વખત અતુલ્યાતા હોય તે વખત ગણુંનો.

પ્રશ્ન ૪-કર્માચારન ડેવી રીતે કરવું ?

ઉત્તર-તેને માટે યોગશાસ્ત્ર કિંદેર નુહોા. જાં જાગતા વિદ્યામાં ગાય નિષ્પ્રાત-કુશળ ગણુંના જાણું જાણ્યો આપણ શાચિદાંગો શાશ્વત શરૂઆતમાં કરીને તે રંગંધી વિશેષ જાહીતી જોગલીને કરેા.

પ્રશ્ન ૫-નવદાર નવદારાણીથી ગણુંના, હુઅથી ગણુંના કે ડેવી રીતે ગણુંના ?

ઉત્તર-જાનતા શુદ્ધી શુદ્ધા નવદારાણીથી જાંશુદ્ધ ઉત્તર જાળીને હેઠી જાણોની તર્ફની આંગળીએ ગણુંના. આ જાંગંધી વિશેષ ઉત્તરાંગ દિતાનિશચના રોકસાંધી જોઈ હોવા.

પ્રશ્ન ૬-યોગસુદ્ર શ્રી રીતે કરી શકાય !

ઉત્તર-યોગસુદ્ર હુથેને માટેજ છે. આન્યોન્ય આંતરે આંગળીએ રાખીને કસળના ટોડાને આડાએ કે હુથ હોયા શરૂઆત ને જાંન કોણી હેઠ ઉપર રણદી-ઓને યોગસુદ્ર કરે છે.

प्रश्न ७—कैद हिंसानी सन्तुष्ट रहीने गणुयें ?

उत्तर—अनन्ता मुनी पूर्व ने उत्तरनी सन्तुष्ट रहीने गणुयों के उपरांत अनुहृतगता प्रभावेन् कैद पाणु हिंसा सामे वेचीने गणुयों.

प्रश्न ८—ओ मां उत्तरार करीने गणुयों के मौनपथें गणुयों ?

उत्तर—कैद पाणु मांत्रों जाप मौनपथेन् कराये हे. ते प्रभावो आने वांगो वाप तो मौनपथेन् कर्त्तो. आपी मानिल् गोड शिवीने पाणु मांत्र पाठ थक्क थाके.

प्रश्न ९—ओ मांत्रों जाप करती वापते सामे स्थापना होवी क्षेत्रों के नहि ?

उत्तर—आदांगन तरीके सामे प्रभुनी प्रतिमा अथवा शुद्धमहाराजनी अभी के प्रतिमा होय तो वधारे योग्य हे. ए शुभ ध्यानमां सहजेकरक हे.

प्रश्न १०—नवकारना नव पद गणुवा ? पांच पद गणुवा ? औं गणुवो ? के असिआउसानो वाप कर्त्तव्यो ?

उत्तर—नवकार गणुयों तो तेना नव पद गणुवा. अकारनो जाप तो अमुक धर्मेने उद्देशीनेन थाय हे. असिआउसा गणुवामां चित्त कर्तुं होय तो तेनो जाप कर्त्तव्यो. आस करीने चित्त उरे ते अपतुं

प्रश्न ११—वंशार्थी, शंखार्थी विजेइ जाप शी रीते थाय ?

उत्तर—ओ आषात तपविधि, योगशास्त्रादि जेवा, अनुभवीने पूछतुं, ए आषात लगवाशी गरणार चमन्त्र तेवी नसी.

आ शंखार्थीं पां. केशवनिज्यलू कृत योगशास्त्र लंघांतर, हिंतशिक्षा-से राचा, शानार्थीव, स्वरैदेवशाननी युक्तगां ध्यानमाला ए ते वांचवानुं लक्ष्य-मां राणतुं. जाप ने आनना अभ्याशीने इण्डू मणी अतुलव पूछयो. योगशास्त्र ता वांचवाशी १२२० युधीना प्रकाशो आस वांचवा.

प्रश्नोत्तर

(प्रश्नकर्ता—शा. अश्विभाद भेतीचंद्र-ओरपाठ)

प्रश्न १—स्थापनाचार्य मुनिओ विजेइ जे राखे हे ते शुं पदार्थ हे ? तेनी उपर नीचे शुं गूढवामां आवे हे ?

उत्तर—स्थापनाचार्यनुं जीनुं नाम अक्ष हे. ते समुद्रमांथी नीक्षे हे, तेने स्थापनाचार्य तरीके—आचार्यनी—शुद्धमहाराजनी स्थापना तरीके पूर्वपुरुषेवी स्थापनामां आवे हे. कैदि पाणु वस्तुमां अन्य वस्तुनुं आचैपणु करतुं तेतुं नामज्ज स्थापना विशेषो हे. तेनी उपर ने नीचे तेने सरणी रीते साचवी राखवाने माटे अने तेने परिवेष्टा माटे शुद्धपतिओ शास्त्रागां आवे हे.

प्रश्न २—स्थापनाचार्यनी नीचे राखवामां आवे छे ते डवाक्की शुं छे ?

उत्तर—डवाक्की ए स्थापनाचार्यनी जमीनथी अधर राखवानुं उपग्रह

छ. धणा वर्षीयो ए वपराथ छे.

प्रश्न ३—उपधाननी किया शेना आराधन माटे करवामां आवे छे ?

उत्तर—उपधाननी किया नमस्कार मङ्गामंगाहि सुगैना विधिपूर्वक अहल्युने माटे करवामां आवे छे. आवक्ते माटे ते अवश्य करवानी क्लेत छे. तेनुं विशेष वर्णन उपधान विवि विग्रेत्थी लाखुवुं

प्रश्न ४—उजमणुं घेट्ले शुं ? ते करवाथी शुं लाग थाय छे ? अने ते किया आमुनिक छे के प्राचीन छे ?

उत्तर—उजमणुनुं संस्कृत नाम उद्यापन छे. कोईपछु प्रत करेत होय तेनी पूर्णाहुतिमां ते व्रतने उन्नवण करवा—शोलाववा माटे. ते करवामां आवे छे. ज्ञानपंचमी विग्रे द्वेद तपनी प्रांते करवामां आवे छे. ते करवाथी आराधेला मतनी पुष्टि थाय छे. ए पृथा नवी नवी पथु प्राचीन छे. श्रीपाणिराजने पाणु नवपटना आराधन माटे करेला आयपिलतपतुं उजमणुं करेल छे.

प्रश्न ५—उजमणुमां हाल धातुनी नवी प्रतिमाओ तथा सिद्धयक्तना आगायो. करावीने मूळवामां आवे छे ते जरूरना छे ? तेनुं पूजन, तेनी शीतसर अंजन शवाका के प्रतिक्षा कराव्या शिवाय थर्म शके ? ते मूळ्या विना आवे के नहीं ?

उत्तर—शक्तिवान् द्रव्यवान् गृहस्थो उजमणुमां नवी प्रतिमाओ अने सिद्धयक्तना गयायो. करावीने मूळे छे ते योज्य छे, परंतु हाल तेनी संज्ञा भुवु वधी गणेशी जल्याय छे तो तेवा प्रसंगे विचार करवा योज्य छे. तेनो अनाहर न थाय ए वात ध्यानगां राखवानी छे. तेने पूजनिक करवा माटे शीतसरना विधि विधाननी आस आवश्यकता छे; ते विना पूजनिक न थाय. ते मूळ्या विना उजमणुं न थाय एम नवी.

प्रश्न ६—जैनधर्ममां पृथ्वीने आइस डेवा क्लेवामां आव्यो छे ? अने तेनुं वर्णन कर्ता शास्त्रमांथी उपवन्ध थाय तेम छे ?

उत्तर—जैनधर्ममां आ पृथ्वीने आकार थाणी क्लेवा गोण क्लेवामां आवेल छे. तेने माटे क्लेवसमाच, दोऽप्रकाश (क्लेवदोऽ) विग्रे अनेक व्याप्तिमां धणुं विस्तारथी वर्णन छे.

प्रश्न ७—जैनधर्ममां सूर्यने इरतो मान्यो छे के पृथ्वीने इरती मानी छे ? अने सूर्य पृथ्वीनी आसपास फैरे छे के पृथ्वी सूर्यनी आसपास फैरे छे ? आ बाबत कर्ता शास्त्रमांथी सारी शीते हुक्कितं सली शके तेम छे ?

उत्तर—जैनधर्ममां सूर्यने इरतो भानेल छे. चंद्रने पषु इरतो भानेल छे. अठादीपनी अंदर रहेवा सूर्य चंद्र तेनी निर्भाषु थयेली गति प्रभाषु तेना निर्णित भार्गो उपर गोण इर्या करे छे. पृथ्वीनी आसपास करता नथी; पषु पृथ्वीनी उपरना लागमां अमुक योजने तेचोना विमान छे, ते विमाने सरभी रीते गोण इर्या करे छे. पृथ्वीने तो स्थिर भानेली छे. आ संबंधी विशेष हडीकत उपर जग्यवेदा चंद्रमां तेमज जंभुदीपभज्ञसि, सूर्यभज्ञसि, चंद्रभज्ञसि विगेरे सूर्यमां पषु धधु विस्तारशी अताववामां आवेद छे, ते आस जाणुवा योज्य छे.

प्रश्न ८—दर्शियाना पाणीमां भरती ओट थाय छे, ते शाथी थाय छे ? तेहुं स्वरूप शेमां भतावेलुं छे ?

उत्तर—दर्शियाना पाणीमां भरती ओट थाय छे ते लवण्यसमुद्रमां रहेवा, चार पाताण उणशानी अंदर रहेवो वायु नियमित रीते उछणे छे, तेने आधार थाय करे छे. आ संबंधमां क्षेत्रसमाचारिकमां तेहुं स्वरूप भतावेलुं छे. विशेष माहिती ते विषयना जाता पायेथी मेघववी.

प्रश्न ९—चंद्रमानी शुद्धिमां ने वदिमां छानि वृद्धि थाय छे, तेहुं कारण नैनशाखमां शुं भतावेलुं छे ?

उत्तर—चंद्रना विमाननी नीचेता लागमां नित्यराहुतुं विमान भाव चार अंगुण नीचेक अयम चावेले. ते शुद्धिमां चंद्रनी ऐ ऐ कणा छाइतुं आवे छे, एतके पाणुं रहे छे तेथी तेक्षणे चंद्र हेडाय छे, ने वधतो वधतो हेडातो जाय छे. वहिमां ते राहु चंद्रनी जें कणा वधारे वधारे राहुतो जाय छे तेथी तेक्षणे चंद्र आहो आहो हेडातो जाय छे. चंद्र अने नित्यराहुतु तेबाने थेणाना विमाननी गोठवणु कुहस्ती रीते तेम थयेव छे. आ प्रभाषु नैनशाखमां कथन छे. नित्यराहुनी गति ते प्रभाषु वर्णविवी छे.

प्रश्न १०—सूर्यअहुण ने चंद्रअहुण वधते वैष्णवो आता भीता नथी, तेनो तेनो आध गण्याता नथी, तो ए अशुभ समये आवुं भीतुं के धर्म-किया करवी योज्य छे ?

उत्तर—अहुण अमय लोटिक रीतिए अशुभ गण्याय छे, तेमज नैनो ए पषु ते वधते सूर्य सिद्धांताना पठन पाहननो तेमज केटलीक धर्मकिया करवानो निषेध करेवो छे. चाचाचर जगत उपर तेनी भासी असर थती छेवाथी ते वधत अमुक प्रहर सुभी असजायीनो काण क्षेलेवो छे, ते वधते आवुं भीतुं ते धरित नथी. परमात्मस्यदृपता चिंतवन भाटे ते वधत. अतुरूण गण्याय छे.

प्रश्न ११—जैनधर्मिये सूर्यअहुण ने चंद्रअहुण शाथी थाय छे ?

उत्तर—सूर्य ने चंद्रनी नीचे इरनार पर्वराहुतुं विमान छे. ते श्याम वर्षु-पाणुं छे अने अमुक वधते ते सूर्यनी अथवा चंद्रनी नीचे आवे छे, तेथी सूर्य ने चंद्रनी प्रभाव दाताय छे. ते [पर्व] अहुणु क्षेवाय छे.

પ્રશ્ન ૧૨-કાળ વખતે વ્યાખ્યાન વંચાય નહિ, સુવ વાંચના લિખાયનદ્વિ કિલ્યાન્ડિ નિપેદ કરવામાં આવેલ છે તેથું શું કષણુ ? અને કાળ વખત કયા કણેવાય છે ?

ઉત્તર-કાળ વખત પ્રભાત, મધ્યાન્હ ને સાંજ એ બણું વખત એ એ વર્તી પ્રસાણ કણેવાય છે. તો વખતે પ્રતિકમણાન્ડ કેટલીક કિયા કરી શકાય છે. બાકી સુવ વ્યાખ્યાન ને સુવ વાંચના વિગેરને માટે તે વખત અયોગ્ય ગણયો છે તેથી તે કરવામાં આવતું નથી.

પ્રશ્ન ૧૩-આપણા કેનોથી વિલાયતથી આવતા બીસ્કુટ, ચોકોલેટ તથા દુંઘતા અને મુરાબાના ડણાઓ વાપરી શકાય કે નહીં ?

ઉત્તર-એ વસ્તુઓ ન વાપરવાના અનેક કારણો છે, તેથી અણન્ણાંથી તેવો કોઈપણ પદાર્થ અનતા સુધી નજ વાપરવો એ ચોગ્ય છે. અન્યથા નિઃશુદ્ધ પરિષ્ફ્ટ્યુમે તેવી ચીને વાપરતાં ધર્મમંર્યાદા જગતાતી નથી. તેથી જાણીતી અને શુદ્ધ વસ્તુથીજ નિવોહ કરી લેવો ચોગ્ય છે. વળી વખત પાકી જગતી આ વસ્તુઓમાં સૂક્ષ્મજીવોની ઉપર્યતિ થઈજવાનો પણ સંભવ છે, તેથી પણ તેવાપરવા ચોગ્ય નથી.

પ્રશ્ન ૧૪-જૈનધર્મની દૃષ્ટિઓ ભૂત, પ્રીત, કષણ વિગેરની હૈથાતી માનવા ચોગ્ય છે ? અને તે વળગે છે એ વાત ખરી છે ?

ઉત્તર-જૈનશાસ્ક ભૂત પિશાચ તેમજ દાડીણી વિગેરનો વ્યાંતર જીતિના દેવોમાં સમાવેશ કરે છે. તેઓ મનુષ્ય લોકમાં આવીને ઉપરથ કરે છે. વખતપર કોઈના શરીરમાં પણ પ્રવેશ કરે છે. બાકી સર્વત્ર એ પ્રકાર માની શકાય તેમ નથી. વાયુપ્રકોપના કારણથી પણ કેટલીક તેવી ચોટાઓ થઈ શકે છે.

પ્રશ્ન ૧૫-લર્તારવાળી અથવા ચીને અથવા લર્તારવિનાની વિધવા ચીને કિન્નપૂળ કરવામાં કાંઈ બાધ છે ?

ઉત્તર-અને પ્રકારની ચીઓ શરીરશુદ્ધ કરીને પરમાત્માની મૂળ એક સુરખી રીતે કરી શકે છે.

પ્રશ્ન ૧૬-કલ્પવૃક્ષ એ જરેગમું વૃક્ષ છે કે એ કાલ્પનિક ઉપગ્રાવાનુક શરીર છે ? અને એ વૃક્ષ કયારે હોય છે ?

ઉત્તર-કલ્પવૃક્ષ એ વૃક્ષજ છે, પરંતુ તેમાં કેટલાક વૃક્ષ દેવાધિષ્ઠિત હોય છે. એ વૃક્ષ સ્વભાવિક રીતેજ તેની નીચે જોયીને વાંચા કરનારની વાંચા પૂરે છે, તેમજ તેની ઉપર રહેતા દેવો પણ વાંચિત પૂરે છે. યુગાંગીઓના ક્ષેત્રોમાં એ વૃક્ષો કાયમ હોય છે. તેના દ્વારા પ્રકાર છે. તે દરેક સુરી સુરી જાતની વાંચા પૂરે છે. આ લર્તારશોનમાં પણ લતારે જુગળીઓ હતા ત્યારે કલ્પવૃક્ષો હતા. તેના અસાવે કલ્પવૃક્ષનો પણ અભાવ થયેદો છે.

પ્રશ્ન ૧૮-પરદેશથી આવતી અનેક પ્રકારની વસ્તુઓ ઉપર એ દેશના મહાનુ પુરુષોના ચિચો છાપો વિગેર હોય છે. તે પ્રમાણે આપણું તીર્થંકરો કે મહાન

पुरुषोना चित्रो आपवामां आवे के तेमनी छाप करावीने चोयाववामां आवे तो रे शेष्य छे के तेमां आशातनातुं करण्यु छे ?

उत्तर—तीर्थीकरे के जेवा त्यागी महापुरुषोनी न्यां त्यां के जेम तेम छापो कराववी के तेना चित्रो आपवा ते तो अनादर अने आशातनातुं करण्यु छे. भीज्ञ केंद्री उदार के शुण्वान गृहस्थनी छाप के चिन्ह छेय तो तेमां आशातनातुं करण्यु संस्कृतुं नथी.

प्रश्न १६—जैनधर्मना आग्यानो के कथाच्चो अनुसार आधुनिक जमानाने अनुसरीने तेवा नाथ्यप्रयोगो करवामां आवे तो तेमां कांडीशास्त्रनो आध छे ?

उत्तर—अभाव विचार प्रभाव्यु ओमां णे प्रकार परी शके. तीर्थीकराडिकना नाथ्यप्रयोगो नज थवा जेईचो. आक्षी केंद्री सती खीचोना के उदार थाई गर्येका गृहस्थना के शूरवीर राजचो विगेरेना करवामां आवे तो तेमां आध जेवुं लागतुं नथी.

प्रश्न २०—यातुर्मासने अंते साधुओने गृहस्थो पोताने घरे चोमासुं भदलावे छे ते वास्तविक छे ?

उत्तर—पोताने घरे ओवी न्यूटी संगवड हेय के न्यां मुनिने खीयाडिकनो परिचय थाय तेवुं न हेय तो पोताने त्यां चोमासुं भदलाववुं येष्य छे. ते शिवाय तो चोमासुं भदलाववामां बीज्ञ धर्षी रीतनी अगवडो संक्षेपे छे. आणात चोमासुं भदलवनार मुनिओचो विवेक राजवानी जडूर छे. मात्र गृहस्थनी प्रार्थना उपरथी तेम करवुं घरित नथी. आस जडूर शिवाय प्रतिभंध रहित विहार र्याहीमासुज्ञा कराय तेज उचित छे.

प्रश्न २१—यतुर्थप्रतिधारी खी ने पुरुष एक शम्भामां शयन करी शके ?

उत्तर—त उंही शके. आ आणात केंद्रीचो विक्रययोडे ने विजयायोहाण्यातुं हृष्टांत न देवुं; काशयु ते यो पुरुष तो सूणलद केवा समर्थ हुता. आपणे तेवा दृढ ने यामर्थ यवा माटे शुद्ध जान ने वैराग्य वधारवानी धर्षी जडूर छे.

प्रश्न २२—जैनशास्त्रमां सूतां पाणवानुं कर्हुं छे ? मृतकने उपाइनार ग्रण्य दिवस सुधी गूल तथी करता ये येष्य छे ?

उत्तर—जैनशास्त्रमां भरणु ने जन्म बानेतुं अशुचिना कारण्युने लाईने सूतां पाणवानुं कर्हुं छे. यो णने प्रसंगे घरमां अशुचि देलाय छे, ते ते घरमां रहेनार अने त्यांज जोनाहि व्यवहार करनारना शरीरने लागे छे, वास्तमां लेवाय छे, औटेके तंतुं शरीर अपवित्र थाय छे. तेना प्रभाषुमां अमुक दिवसां सुधी सूतां पाणवानुं दरावेलुं छे. मृतकने अडनार तथा उपाइनारने यथासंलव १६ के २४ गण्डास्तुं सूतां दर्हुं छे. तथी तेगे के ग्रण्य दिवस भज्यानी अभगूज करी शकता नथी. अभगूज अने लावपूजा तेचोथी थर्ध शके छे.

प्रश्न २३—सतुति इडेवाना प्रारंभमां पुरुषो नग्नार्ददत् ? कहे हे ने खीम्हा छेती नथी तेनुं शुं कारणु ?

उत्तर—नमोऽर्हत् ये शास्त्रपूर्वनुं मांगणाचरणु छे. शौद्धपूर्व लष्णवानो खीलतिसे अधिकार नथी; तेथी तेना अंगभूत नग्नार्हत् पण्य खीम्हा (वाति) योवती नथी.

प्रश्न २४—प्रतिकमण्डुमां आधा काउसमग्गमां लोगस्स चांहेसु निम्भलयरा सुधी गणुवामां आवे हे अने शांतिवाग्गा काउसमग्गमां पूरा लोगस्स गणुवामां आवे हे तेनुं शुं कारणु ?

उत्तर—लोगस्सना पढ प्रभाषे उच्चास गणुवामां आवे हे; तेथी जे काउसमग्ग २५-५० के १०० उच्चास प्रभाषु इवानो होय तेने माटे १-२ के ४ लोगस्स चांहेसु निम्भलयरा—सुधी गणुवामां आवे हे. शांतिवाग्गा काउसमग्ग हुःअक्षय कर्मक्षय माटे हे. तेनुं परिभाषु १०० उच्चासनुं नथी, तेथी तेमां यार लोगस्स पूरा गणुवामां आवे हे.

प्रश्न २५—देवस्ति प्रतिकमण्डुमां श्रुतहेवी ने क्षेत्रहेवीनो काउसमग्ग इवानो आवे हे ने पाक्षिकादिकमां बुवनहेवी ने क्षेत्रहेवीनो इवानो आवे हे तेनुं कारणु शुं ? आमां निर्दिष्ट बुवनहेवी ते श्रुतहेवीतो नहिं होय ? क्षेत्रहेवीतो संवर्त यामान हीसे हे.

उत्तर—पाक्षिकादिक हिवरों वे मकानमां सुनिम्हा रहेता होय तेनी अविद्यायिकादेवीने आक्ष संबास्त्वा माटे तेनो काउसमग्ग इवानो आवे हे, जीवुं आस कारणु नथी.

प्रश्न २६—केटलीक जग्याचे भरण प्रसंगे इवाकुटवानुं गांधीराणी नव-इवाणी गणुवामां आवे हे तो तेमां कांઈ सूतकने लगतो आध नथी ?

उत्तर—सूतकवाणा घरमां नवकार गणुवामां के परमात्मातुं नाम लेतामां आध गणुतो नथी.

प्रश्न २७—भावन किनालय एटवे इच्छी (पर) हेरीवाग्गा देवासर इवानो आवे हे, तेमां पर नी संज्ञानुं शुं कारणु ?

उत्तर—नंदीवर दीप उपर (पर) किनालयत्ये हे, ते चंद्राने उद्देशीने (पर) किनालय—दृती हेरीवाग्गा देवासर आंधवामां आवे हे. आई प्रथम शनुंजय उपर अस्तमहाराज्ञे भावन किनालयवाणु चैत्य इवाचेल जग्याय हे. ज्ञुम्हा शनुंजय महातीर्थकृत्य.

प्रश्न २८—तपस्यादि प्रसंगे रावितवरश्चयुनो रीवाज आवे हे, ते आपुनिके के भावीन हे ? आमां कांઈ आवकाही कारणु तो नथी ?

ઉત્તર—રાવિના જગરણુંનો પ્રચાર પ્રાચીન છે, શાસોમાં ધર્મ રચિતોમાં આવે છે. રાત્રિએ પરમાત્માના ગુણતુલાદ કરવા અને પ્રમાદ ઓછા સેવયો એમાં આસ લાભવાળો હેતુ છે. કટ્ટાડ જગ્યાએ તો આપી રાત્રિ જગરણ કરવામાં આવે છે અને પ્રલાતે પ્રતિકમણું કરીને એકત્ર થયેલા સ્વજનાદિ છુટા પડે છે.

પ્રશ્ન. ૨૬—સિદ્ધયક્તમાં ડેની ડેની પૂજન કરવામાં આવે છે અને તેથી શું લાભ થાય છે ? એના જોગ આકારનું કરણું શું છે ?

ઉત્તર—સિદ્ધયક્તમાં પ્રથમ પાંચ ગુણીની અને પછી ચાર ગુણની પૂજન કરવામાં આવે છે, તેથી પરમાત્માની પૂજન કરવાવડે ને લાભ થાય તે લાભ થાય છે, તેમાં નવ પદ જોડવાની આતર તેને જોગ કરવામાં આવેલ છે, અન્યું કંઈ આસ કરણું નથી.

પ્રશ્ન ૩૦—આયગિલની ઓળિ વર્ષમાં એ વખત કરવામાં આવે છે અને તે પણ ચૈત્ર ને આયોમાંજ કરવામાં આવે છે તેનું કંઈ આસ કરણું છે ?

ઉત્તર—એ શાશ્વતી આદ્યાઈ છે. એ દિવસે ધર્મ દેવો પણ નંત્રિશ્વરદ્વારે જગ્ને મહેત્સુવ કરે છે, તે પ્રમાણે અહિં પણ તેનું આરાધન તપ્ય સાથે કરવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન ૩૧—અનિતશાંતિ સ્તવમાં દરેક આથા પૂરી થતાં ગાહા વિગેરે કે શાસ્ત્ર મૂકેલા છે તે શું સૂચયે છે ?

ઉત્તર—એ શાસ્ત્રો તે તે રાગના વૃત્તના નામ સૂચયે છે. તેનું પિંગળ શાશ્વત નું છે. આ બધા (પ્રાકૃત લાઘોમાં) વૃત્તોના નામ છે.

પ્રશ્ન ૩૨—સંતિકરં, તિજ્યપહુંત અને મોદી શાંતિ વિગેરેમાં ને ૧૬ વિદ્યા-દેવીઓના નામ કહેવામાં આવે છે તે સમકિતી છે કે મિશ્યાત્વી છે ? અને તેની ઇરજ શું છે ? તેના નામ વેવાથી આપણું શું લાભ છે ?

ઉત્તર—એ ૧૬ દેવીઓ અમહિતી છે અને અનેક પ્રકારની વિદ્યાઓની એ અધિગ્યાયિકા છે. તેની ઇરજ વિદ્યાઓનો દેવાયો કરવાની છે. તેના નામ વેવાથી આપણને પણ તે તે પ્રકારની વિદ્યાઓના લાભ પ્રાપ્ત થાય છે. જાનાવરણીય કર્મનો ક્ષોપશમ કરવામાં પણ તે દેવીઓ સહાયક થઈ શકે છે.

પ્રશ્ન ૩૩—આ ભરતશૈવના છ બંદો ચક્રવર્તી જાધે છે, તેમાંથી અલ્યારે કે દુનિયા મનાય છે તેનો સમાવેશ કર્યા ખંડમાં થાય છે ?

ઉત્તર—અલ્યારે દલ્લુટી દુનિયાનો સમાવેશ ભરતશૈવના છ અંદો પેઢી દક્ષિણ બાળુના મદ્ય ખંડમાં થાય છે.

પ્રશ્ન ૩૪—હાલમાં ડેટલાક નવા તીવ્યોની નજીકમાં ધર્મશાળાઓ એંધાય છે, તેથી કંઈ આશાતનાનો સંબન્ધ છે કે નથી ?

ઉત્તર—એ પ્રવૃત્તિ કંઈ આધુનિક નથી. આગળના તીર્થીમાં આયુ-તારંગાજી વિગેરમાં પણ તેમ છે. બાદી તેમાં રહુને આશાતના ન કરવી એચાત્રાયુંનું કામ હૈ. તેણું જાણય ખાસ સૂચના આપવાની-સૂચનાપણેં છપાવી રાપવાની જરૂર છે.

પ્રશ્ન ઉ૪—પ્રવર્તિકની પદવી કહેવાય છે તે પદવીવાળાની ક્રિયા શું? અને તે પદવી શાસ્કોકત છે કે કેમ?

ઉત્તર—પ્રવર્તિક સુનિની ક્રિયા અન્ય સુનિયોને માર્ગમાં પ્રવતાંવવાની છે. એ પદવી શાસ્કોકત છે. આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, પ્રવર્તિ, રથવિર અને રત્નાધિક એંધ્યાં પાંચ પ્રકાર શુક્રવર્ષન ભાપ્યમાં કહેલા છે.

પ્રશ્ન ઉ૫—પરમાત્માની જગત્પૂર્ણ કરતી વળત ગંચામૃત કરતાં ખાણીમાં ઢારી, દુધ, ધી, ને સાકર નાપાવામાં આવે છે તે શાસ્કોકત છે? જિનિયિંબને સાદે કરવામાં ઢારી વાગરી શકાય? ધાતુના બિંબને સાદે કરવા માટે લીજુ લગાડી શકાય?

ઉત્તર—પંચામૃત એ પાંચ વસ્તુ ભગવાથીજથાય છે તે શાસ્કોકત છે. પ્રતિ-માને સાદે કરવા માટે ઢારીને લીજુ વાપસવાની પ્રવૃત્તિ છે.

પ્રશ્ન ઉ૬—સહસ્રાંત કે કેટલાક તીર્થી ઉપર હોય છે તે શું છે?

ઉત્તર—સહસ્રાંતમાં ૧૦૨૪ જિનિયિંણ હોય છે. તે પ્રતિમા ડેની ડેની છે તે જાણવા માટે અમારી છપાવેલી ‘સહસ્રાંત અર્થાત રહેલા તીર્થીકરોની નામાવળી’ની બુક જેવી. તેમાં તેતું સવિસ્તર વર્ણન આપેલું છે.

પ્રશ્ન ઉ૭—શત્રુજય ઉપર અદધાંણ કહેવાય છે તે ડેની મૂર્તિ છે?

ઉત્તર—અદભૂત ઉપરથી અપખ્યંત પામેલ એ નામ જંસવે છે. એ દુંગરમાંથી ડોતરી કાઢેલી શ્રી ઋષસહેલ પરમાત્માની મૂર્તિ છે.

પ્રશ્ન ઉ૮—વર્ધમાનતપની ઓળા શ્રી રીતે કરવામાં આવે છે? અને શા હેતુથી કરવામાં આવે છે?

ઉત્તર—વર્ધમાનતપની ઓળામાં એકથી ચર્ચા સો સુધી આયંબિલ કરવામાં આવે છે અને પ્રાતે એકેક ઉપવાસ કરવામાં આવે છે. સતતું કરનારને પણ ૫૦૫૦ આયંબિલ ને ૧૦૦ ઉપવાસ કરવાના હોવાથી પેચ્યો દિવસ એટલે ૧૪ વર્ષ ઉપરાંત નથું મળીના ને વીશ દિવસે પૂર્ણ થાય છે. એ તપ્ય કર્મ અપાવવા માટેન કરવામાં આવે છે. પૂર્વ કર્મ અપાવવામાં આયંબિલનો તપ્ય પ્રણા સાધનભૂત છે.

પ્રશ્ન ૪૦—વીશરથાનક તપ્ય શા માટે કરવામાં આવે છે? અને તે વીશરથાનક કયા કયા?

ઉત્તર—વીશરથાનક તપ્ય પણ કર્મ અપાવવા માટેન કરવામાં આવે છે. એનું પૂર્વાંપણે આરાધન કરનાર તીર્થીકર નામકર્મ ઉપાર્નન કરે છે. તીર્થીકરો

पाछला वीज भवमां गो तपतुं आसाधन अवश्य करे छे. वीशस्थानक असिहुत, सिद्ध, प्रवचनाहिंडे छे. तेना नाम अनेक ज्ञानाचे प्रसिद्ध हेवाथी अडो लाघा नथी. नवपद माहात्म्य अने वीशस्थानक संगोळी बुस्ताट जेवाथी आनी थई शक्यो.

प्रश्न ४१—यद्रमां हरणु हेणाथ छे ते शुं छे ?

उत्तर—ते चंद्रना विमान उपर चिन्ह छे.

प्रश्न ४२—पांच तीर्थोमां अष्टापद तीर्थ हाल ज्ञानातुं नथी, ते क्यां छे ? ते शाश्वत छे ?

उत्तर—तेना स्थानतुं निर्माण थाई शके तेम नथी. ते समुद्रमां लग्नी गयेत संखये छे. गंगाज्ञा तरह ए तीर्थ हुतुं. ते तीर्थ शाश्वत नथी.

प्रश्न ४३—जैनधर्म ने वैद्यकधर्ममां मुण्ड्य मुण्ड्य शुं हैरे ? ते धर्मना स्थापक जैतमभुद्ध क्षेत्राचे ते वीरप्रभुना गणुधर जैतमस्त्वाभी के खीजा ?

उत्तर—जैनधर्म स्थादाती यो अपेक्षावाटी छे अने वैद्यकधर्म क्षणिकवाटी ने अंडांतवाटी वेणाथ छे. वीज तेनामां ने जैनधर्ममां घण्णा हैरक्षरा छे. तं धर्मना स्थापक जैतमभुद्ध ते खीजा छे. जैतमगणुधर नहीं.

प्रश्न ४४—आर्य ने अनार्य हेणातुं मुण्ड्य लक्षणु शुं छे ? अने हाल के देखा के तेमां आर्य क्या ने अनार्य क्या ?

उत्तर—सामान्यतः धर्म सन्मुख हेय ते आर्य अने धर्मविमुण ते अनार्य. के देशमां वसता मतुओ बहुधा आर्य हेय ते देश आर्य ने वीज अनार्य. आ संबंधमां नाम याडीने आर्य अनार्य अडी शकाय तेम नथी.

प्रश्न ४५—श्री मुनिसुमतस्त्वाभी विहार करता करता लृगुकच्छ शहेरमां आव्या अने त्यां अथमेध वज्र थतो हुतो तेमांथी पोताना पूर्वलवना भिन्न अथने उगार्या ते लृगुकच्छ हालातुं लक्ष्य के खीनुं ?

उत्तर—अत्यादि छे ते लक्ष्य क्षेत्राचे छे. श्रीपाणमधुराज पण त्यां आवेदा छे. याडी उपर ज्ञानवेली हुडीअतने काळ धेणा व्यतीत थध गयेका हेवाथी चोक्स अडी शकाय नहीं.

प्रश्न ४६—लघु शांतिमां तेमज खीज स्तोत्रोमां भंगाकरा आवे छे तेनो अर्थ शुं ?

उत्तर—भंगाकरोने अर्थ तपासिध आमनाय वगर चोक्स जाणी के अडी शकाय नहीं. ए वात वगर गंभीर छे.

प्रश्न ४७—गांठ प्रवचन माता ते शुं ?

उत्तर—पांच समिति ने वायु युधि ते आह प्रवचन माता क्षेत्राचे छे, कारण के तं मातानी नेवुं चारित्रधर्मतुं रक्षणु करे छे—तेने पाणे छे.

प्रश्न ४८—गांधी पटवी ने पांच्यास पटवी एक छे के जुही छे ?

ઉત્તર-ણને પહળી ચુંધી છે. ગણું પદવી આપ્યા પછી એક દિપરાની કિયા ફરજાપીને અન્યાસ પહળી આપાય છે. તે એમાં અન્યાસ પહળી વિનોદ છે.

પ્રશ્ન છું-દેશરસના નાથું જેણુંસે ધીરી શક્યા કે નહીં ?

ઉત્તર-દેશરસના નાથું તે પાપલ્યાસારી હેતુબાટી સેને ધીરી શક્ય નહીં. પ્રશ્નગીપાત અણુંબનાંતું' કે-દેશરસના ને તીર્થના નાથું હુલમાં કોણે ને એન્દો વિણેરમાં પુષ્કળ ધીરાય છે કે કે કે કોણે ને ગ્રાનંદા મહા પાપકાર્ય માટે પણ કાઠવામાં આવેલ હોય છે. સધર નભીનગીરીને લઈને આ ધીરધાર થાય છે, પણ તેની સાથે સુજ જનોએ બીજે વિચાર પણ કરવા યોગ્ય છે.

પ્રશ્ન ૫૦-મેદૃપર્વત કયાં છે ? તેટલાક હિમાલય પર્વતને તે નામ આપે છે તે વાસ્તવિક છે ?

ઉત્તર-મેદૃપર્વત તો આપણાશી ઈપ હુલર ચોજન દર છે. આ હિમાલય નો એક શામાન્ય પર્વત છે.

આપણો જૈન ધર્મ.

વિદ્યના પડળમાં વિધવિધ પ્રકારના પ્રવર્તિતા ધર્મોમાંનો એક ધર્મ એમાં આત્માને ઉચ્ચગ્રામી અનાવવાની શક્તિ છે, એમાં માનવીના વિકારને શમાવી દેવાની તાકાત છે, અને એમાં અનુષ્પદ તેજ અને શક્તિનો અખુદ લંડાર ભરેકો છે તે જૈનધર્મ છે.

જૈનપ્રભાની સન્મુખ અન્ય ગમે તેવા સુંદર ઉપહેશ ધરણામાં આવે પણ ને તેની જૈનત્વની સત્ય ભાવના અરી ન હોય તો તે સ્વીકારવાની સાચો જૈન અવશ્ય નાજ પાડે. ધર્મ એ એકજ એવી વસ્તુ છે કે કેની સામે આપણે હર-હર મેશ શિર ચુકાવીએ. ધર્મ એકજ એવી ચોજ છે કે કેને માટે આપણું અંતરમાંથી માન અને પૂલયભાગ આપ્યાઓ પ્રગતિ ઉડે. તે ધર્મની વાંદ્ય પદ્ધતિ તેને શિરસા વંદન કરી તેના ઇરસમને ફરેક માનવીના હદ્યને શિરે-ધાર્ય થાય તેવો પ્રયત્ન કરવા જન્મિયે.

આજના શુદ્ધિવાદના કુગ ચુંધી અનેક અન્ય પર્થીઓના અધ્યાત્મ લાયા છતાં તે ધર્મ આજે અચળ રહ્યો છે. તેને નાટિનક ભાવનાના વાતાવરણુના વાવા-ઓડા દ્રક્ષાલી શક્યા નથી. ઉલ્લો તેનામાં રદેલા અદ્ધિયા, ક્ષમા અને સત્યના ક્ષિદ્ધાંતો શિરસાની દરજ આજે આપી ચુંધિતા ફરેક માનવીને સાથે આવી પડી છે.

એ ધર્મ આજે આપણા વિદ્યની આવામને ભાતુલાવે નીરખાની ચુંદર અને ઉજ્જ્વલ ભાવના શ્રીમતી રહ્યો છે. તે ધર્મ આપણું આચાર વિચાર અને

આપણે નૈતિકર્મ.

૨૪૬

વિધિઓને એવો બનાતી મૂકુવા પોતાતું સામર્થ્ય ભતાવી રહ્યો છે કે તેના ગ-
લંગમાં રહેલા ઉત્તમ આરિવના પાડો શીળવી આપણા આજા જીવનને સકળ
વિશ્વની સાચે અધૃતભાવની સાંકળમાં તે સાંચે છે-સંખાડે છે; પરંતુ વર્તમાન યુગને
નવ યુગની પ્રવૃત્તિમાં મેળવી દેવા કેટલું સત્તુદ્ય જતિ પાસે બળ નહીં હોવાથી
કર્તાદ્વય વિશામાં શિથિય થવાને લીધે તે સાંકળના બંધનો નાખાના પડતા જય છે.

આપણાં સર્વ કાર્યની ઉત્તુત ભાવનાઓનું તત્ત્વ એટલું અધું છે
કે જે નૈતત્ત્વધરીને તેના એકજ લક્ષ્યનિંદું તરફે દોરી જય છે. તે કહે
છે કે-'તું હંણ સહન કરીને ચામાને હુંઘથી બચાવ, ક્ષમા શીખ, આતુ-
ભાવ દાખાવ, વિશ્વપ્રેરી ભન, અને નિજ આત્માના સ્વરૂપમાં રમણ કરી તારે.
પોતાનો પ્રેરણમાર્ગ વિચારી હે. આ વિશ્વની સાચે એકત્વભાવ પ્રગતાવી આ
દેહનું સાર્થક કરી હે. અને પરશ્રદ્ધના ઉચ્ચ સ્થાનને મેળવ.'

હુદામાં આમાંની ડેટલીઠ શીખામણે મર્યાદિત ક્ષેત્રમાં પણ યથયોગ્ય
વિહાર કરતી નથી, તેથી તેની પોતાની હું છોટી બીજી લાંબી મજબૂતો તો તે
માપીતીજ નથી, પણ તેની જે હું બાંધી છે તેમાં પણ જોગાં આય છે.

નૈન શાસને જે રક્ષમાનો કાઢવા છે તેના સર્વોચ્ચ અને સુંદર આદર્શને
પહેંચી બળવા માટે આપણે આ પણ આત્માની મર્યાદિતો, સંદુચ્છિતતાઓ અને
કર્તાદ્વયપ્રદેશ વિચારણાનું બાકી રહે છે. તે વિચારણાનું પરિણામ આન્યેથી આ-
પણે ગાંઝ માર્ગે જરૂર કુચ કરી શકશું. જ્યાં શક્તિ અને પ્રભાવ હોય તેમજ
જેને જેતાં આપણાં અંતરમાં અમર આપ પડતી હોય તે શક્તિ અને પ્રભાવ
આપણું નૈનને તેમજ નૈનેતરને પણ ભાન્ય થવોન જેહાંથે.

પ્રભુની લક્ષ્ણ માટે ડેર ડેર તેની પ્રતિમાઓ રચાપાન કરી તેની પૂજન કરવી
અને તેજ પ્રભુના વચ્ચામુત્તો ન માનવા, તેથી વિરુદ્ધ વર્તન કરવું, એ તે પ્રભુનો
અનાંદર-અવજા કે આશાતના કરી ગણ્યાય. આ વાત ખાસ જ્યાાતમાં રાખવા જેવી છે.

ભલે આપણા ચિત્તની વૃત્તિ ડેકાણે શાખવા માટે આપણે ડેકાણે પ્રલુ-
ની પ્રતિમાઓ રચાપાન કરીએ, પરંતુ તેમાંથી ક્રૂરતા હિંય પ્રતાપની, અસીમ
સૌંદર્યની અને આપાર યથાર્થિતિની ભાવના આપણે નેથી કે જાણી શકતા નથી
તેજ આપણી આમી છે, તેમના આત્માની પવિત્રતા નથી નિહાળી શકતા તેજ
આપણી ભૂત છે, તેમનું આરાર અને અનુકરણીય ક્ષમાવૃત્તિધારક જીવન
બારીકીથી નેવામાં આપણે ચૂકીએ છીએ એજ આપણી કસુર છે. એ ખામી,
ભૂત અને કસુરણા જે આપણે તે એ પ્રભુના પ્રવર્તિવેલા અદ્વિતીય નૈતિકર્મ-
ને બરાણર કયાંથી પાપની શકીએ ?

અન્ય ચદ્રાધુરેની પ્રવર્તની હૃદીકર્તૃતું રહસ્ય આપણે થથાર્થ જાગ્રી રહ્યા નથી, તો પછી એ પરમ મૂળ્ય પરમાત્માના હર્ષાવેવા અંતિમ માર્ગને અશાખ ઓળાખ્યો કે તેમના ચરિત્રની ઉત્કૃષ્ટતાને બચાયર ઓળાખ્યી એ કેદ્ધ જાંદ્રારી આત્માજ ઓળાખી શકે. આપણે તો તેમના અરજુદ્વિદ્ભાં મસ્તક નમાવતું, તેમના ચિરપર પૂજનાધૂળી ચદ્રાવવા અને તેમના પરાડમી ચરિત્રના આહશો ઉપર પ્રેમ અને લક્ષ્ણને વરસાહ વરસાવવો. કે કે એ પ્રમાણે કર્ત્વાની જરૂર પણ કેદ્ધ જહા સુલાયત્માજ હેઠાં શકે, જામાન્ય જ્ઞોના તો જોમાં ભારજ નથી.

પ્રભુના વચ્ચેનો અને સમારકો આજા વિશ્વમાં પ્રભુરાવવનાની અને તેમના લભ્ય શિક્ષાવતોથી આ હુનિયાને પારંગત કરવાની શક્તિ કેદ્ધ મજબૂત અને બળવાન અમીશવાળા આત્મા પાસેજ હેઠાં શકે. આપણે તો તેમની પૂજન્ય મતિ-મા આપણા નિર્મણ અંતઃકરણુમાં ધારણું કરી આપણી ધર્યાની સાર્થકતા કરી શકીએ. પ્રભાવિક પુરૂષો તેથી વિશેષ કરી શકે.

એવા પરમાત્માને આપણા અંતરમંહિરમાં પદ્ધરાવવા એ ભાગ્યની પરિ-સીમા ગણ્યાય અને એવા ભાગ્યને પોતાને અનુદ્ગ અનાવવું એ દરેક મનુષ્યના હૃથની બાળ છે. તો એવી હૃથની બાળ શુમારી, જાંદ્રારી આત્માને કદ્રેદી શિથ્યતિમાં મૂડી, ધર્મને નામે કાંઈ પણ જૂદાણું ચકાવવા કે ધર્મના ક્રમાનોને શિરોધાર્ય ન કરતાં અરજુનું મસ્તળવા જેવું કરવું એ નિર્મણ આત્માને કનીષ અનાવવા જેવું છે. માટે ચેત ! ચેત ! એ માતની ! પ્રભુના પ્રભાવિક તેજને જીવિવા તૈયાર થા ! તેમાં પ્રમાદ કરીશ નહીં, પ્રમાદ કરીશ તો જાહું હારી જઈશ ! વધારે જું કહુંએ ?

પરભુદાસ એં. મહેતા,

શ્રી હિતશિક્ષાના પસનું રહસ્ય.

(અતુલધાન પૃષ્ઠ ૨૧૫ થી)

* * *

પ્રથમ કહી ગયા પ્રમાણે સુત્રની તેમજ સુત્રવધુની પરીક્ષા કરીને ઘરનો ભાર તેને સોંપ્યો અને પોતે તેમાંથી છુટ થઈ ધર્મશાખન નિશેષે કરવું.

સુત્રની કે શિષ્યની પોતાને મોકે પ્રશંસા ન કરવી, દારણું કે એની પ્રશંસા કરવાથી તેને અભિમાન આવે છે. આ અંબંધમાં કછું છે કે-

“ શ્રી હેવગુરુની સુજે સુત્રિ કીને, જિન્હે લાઇની પૂર્ણે;

સેવકની સુખ ઉપર કીને, સુતની ન કરે જૂદે.”

श्री हितशिक्षाना रासनुं रहस्य.

२५१

‘श्री देवगुरुमि तेने मोडे-तेमनी सभीपे स्तुति करवी. भिन्ननी ने बन्धु-आनी तेमनी खाला स्तुति करवी. सेवक डेह आम करी आयो. होय तो तेनी प्रशंसा तेने मोडे करवी अने सुननी तो ज्ञानी पण् न करवी, अर्थात् नज् करवी.’ त्यासाठी कहे छे के ‘ज्ञानी स्तुति तेनी वांसे करवी के जेथी ते तेना पतिनी अडिन आरी रीते करे?’ आ वात पति शिवायना भीज स्तुति-प्रशंसा करनार माटे समजवी. तेना पतिचो तो पेतानी ज्ञानी स्तुति नज् करवी, पतिचो तो तेना असावेज तेनी प्रशंसा जे शुणु होय तो करवी-छवता न करवी अम अन्यत्र कळुं छे.

हुवे पुत्रने प्रवीणु करवा माटे पिता राजदरबारे जाय तो पुत्रने साये लाझ जाय. तेने देशविदेशनी वातो संलग्नवे. पेते ज्ञानुतो होय ते तमाम प्रकाशनी विद्या पुत्रने शीखवे अने भीज पांसे पण् शीखवा मोडवे, जेथी पुत्र प्रवीणु थाय अने डोऱ्याथी छेतराई न जाय.

हुवे अगा संबंधीना उचित भाटे कहे छे के-सगांचोनुं उचित योज्य रीते सायववु. तेने पेतानो वरे हरेक अवसरे तेडवा, योवाववा, प्रणाम व्यवहार रागवें, सन्मान आपांतु, ह्रस्ती वासे योवाववा, पेते सर्व रीते सुभी होय ने पेताना स्वजनो हुःणी होय तो तेने सुभी करवा, जे तेम न करे तो तेनी हलकाच्य थाय छे. वेळमां तेतुं नाम लज्जा छे. वेळे निंदा पण् करे छे. अल्ली देवविमान जेवा उच्चा निनप्रासाद उपर रहेली ध्वनने अंगे अन्येकिता कहे छे. ए स्थानके रहेली ध्वनने नाचती ने कुटी जेईने काव कहे छे के—‘रे ध्वन ! रे लुंरी ! तुं शेनी आटवी जाणी रुहे छे ? ताचा वंश उपर तो छाया करवी नथी ? अन्य जेनोने पेतानी काढ्य देखाए छे, छाया करे छे, पण् पेतानो वंशहंड तो छाया विनानो रहे छे.’ आनो ज्वाला ध्वन दृष्ट शकती नथी.

ज्ञा अन्येकिता उपरथी चार ए लेवानो छे के-जे माणस भीजायोने पेतानी काढ्य देखाए, भोज भाणे, पण् पेताना कुटुंभीचोनी सासुंन ल्लुओ, तो हुःणी होय छतां तेनी संलग्न न ले, आवा मतुष्योनी अद्वि शेला भाटे थती नथी. स्वनन अने डंडेल के के जे हुऱ्यिक्षने वापते, कषमां पठेल हुऱ्ये त्यारे, शत्रु तरङ्गना अंकटमां आवी पठेल हुऱ्ये त्यारे, शज् दरभारमां लाई गया होय—पडी गंगा होय त्यारे अने समशानमां साये रहे. आ वात हितशिक्षाना धृच्छके आस अग्नालभा रासवा ज्वाला होय छे.

सुजननोये पेताने लक्ष्मी भग्नी होय तो तेना प्रभाणुमां पेताना कुटुंभीचोनो अवसर उद्घार करवो अने ते पेतानो उद्घार समजवो. लक्ष्मीने तो आरघ्यकुना घडा अथवा लोटक जेवा मानवी, ते तो लाय छे ने हलवाय छे.

દેવે લાંબાં તે લલચતો વાર વાયતી નથી; તેમ કાંઈને પણ આવતોંકે જ્ઞાન વાર લાગતી નથી. તે કંઈ જાપાણું રોણી રોણી નથી. આપણે સારુ વખતમાં ડેફન્ડિંગ ડ્રાઇવ કર્યો હોય તો આપણા નાણળા વળતમાં તે પણ આપણેનું ઉદ્વાર કરે. હૈબ્રૂથાણે દેવો વળત નજી ચાદે તે. ઘણું એક; પણ તેવાં નિરાચાર તો નથી. જુઓ પાંચ, હુણુ, સાચાંડ્ર ટેચા મહાયુદ્ધેં હતા? પણ એક વખત તેમને પણ પનવાસાદ્વિના ચડા કષ્ટ લેગવવા પણા. નિરંતર-કાયમ એક કરણો જારો વળત કે એઈ કુલયશાળીનોન જથું છે; તેથી તેવું અવિચિત્ર કુલય બાંધવા પ્રયત્ન કરતો.

હેઠે કર્ત્ત્વ કહે છે કે—‘સુર મતુંય કે કંઈ નહું કાર્ય કરે તે પાંચ માણુસને-સાજાનેને પૂછીને કરે. જે વગર પૂછ્યે કરે તો કોઈ વાર પસ્તાવાનેં વળત આવે.’ આ અજંગ ઉપર પાંચ આંગળીનું દાંત આપે છે. એક વળત તર્ફની (અંગુંડા પાસેની) આંગળી કહે કે—‘હું જીબમાં એક છું; કારણું મને વળયામાં, ચિન્હણામાં તેમજ અનેક ડાર્યોમાં આગળ કરવામાં આવે છે.’ ત્યારે મધ્યમાં કહે કે—‘હું જીબી એક છું; કારણું કે હું જીબી મોટી છું?’ અનાનિકા (ટ્યુલી પાસેની) કહે કે—‘તું તો કોણિને ટકોચા મારનારી છે, તારામાં કંઈ ચેતાયાનું નથી, મોટી તો હું છું કે જે પૂજન કરવામાં, નંતરાવત્તાહિ કરવામાં અને પીંફન પણ શુભ કાર્યમાં ડામે લાણું છું, વાસદોષ પાણી વિગેરે હું મંત્રી આપું છું?’ ત્યારે કનિષ્ઠા (ગ્રદ્યુદી) કહે કે—‘વધારે કોણતી પાંચ યા, તું કંઈ પણ કાર્યમાં ગ્રામમાં લાગતી નથી જ્યાં ચુકમ-ચીલું કામ હોયશે ત્યાં તો હું કામે લાણું છું, લાય હું કરું છું. કામ હું આપું છું, અને જાણ કષ્ટ વળને મારા કોણીનું ટીણું કાસ આવે છે.’ તે વળતે જારે આંગળીન્યો એક જાગે ગોર્કી કે ‘આપણું પર-કાર વાર શા મંદે કરવો પડે, આપણે જારે પાણેનો નીચો તેથી ગરીને કામ કરતું?’

તે ચાંણળી અણુંડા ગીનાંલું ને બેનાંસો હું કાયે જાર તો જારી રહીએનો છે. હું તમારે ચ્યામની હું અને તુલાવિના ચાંસાર સૂનો છે. ઘણું જીબાં લોણી થાય પણ તેનાથી કંઈ કામ થતું નથી; એક પુલ્ય હોય તો અધું કામ પાર આવે શકે છે. પુલ્યની પદ્ધે કરમ પડે છે, જીની પડતી નથી. વળી હું પીંફ પણ બહુ રીતે એક છું. નાંદળિને તિકાં હું કરે છું, તીર્થિંડે! ચાંણ થાયે છે. રાન્ધાલિંગે હું કરું છું. જ્યાતમસ્વામીની કીર્તમાં વૃદ્ધિ કરી દઈને મેં તેમની લાજ ચાપી છે ૧૫૦૩ તાપમોને એક પાત્ર પૂરતી ક્ષીરથી મેં આપણું કરાય્યા કરાય્યા છે. મારા ઉપર નવકરસાળી રાણીને ગણુંતાં સુઝિત્તની આપિ થાય છે. ખસલી અરણી, ડેળીઓ, અરવો, મૂરી વાળી, કાઢની ઉપર વાસદોષ કરવો કે રજ નાણની તે હું હડું તેજ થાય છે. શાલ પરદાં,

શ્રી હિતશિક્ષાના સાચનું રહણ.

૨૫૩

કાઠો કાઠવો, ગાંઠ વાળવી એ બધામાં માડું કામ પડે છે. જુઓ ૬૪૦૦૦ અટે ઉદ્દી અને ૧૨૮૦૦૦ વારંગના કુદ કુદ્ર૦૦૦ તેને સ્વામી ચક્કી હોય છે, ઈદ્રેને પણ ઈદ્રાખીઓ અનેક હોય છે. હજર હાથિખીઓમાં એક હાથી સ્વામીતરીકે હોય છે, તેમ તમે મારી ચીંઘો છો, ને હું તમારો સ્વામી છું.”

જ્ઞાન પ્રમાણેનું આંગુઢાનું કથન સાંલગ્નિને ચારે આંગળાઓ ગોલી કે—“આપણે ક્રોણ વાદ થા માટે કરવો જેધને? એકલાથી કોઈ કામ થઈ શકતું નથી, આપણે ગાંચ મળીને રહીએ ત્યારે પોંચા તરીકે આપણી યોલા થાય છે અને દેરકે કામ થઈ શકે છે; માટે ચાંચીને રહેણું.”

આ દ્રયાંત ઉપરથી વાંચનારા બંધુઓએ પણ સાર એ અહણ કરવો કે—“શોભા ને કાર્યસ્થિદ્રિ સંપર્માં રહેલી છે, તેથી જે કાર્ય કરવું તે સંપીને-પરસ્પર વિચારો ચેણાવીને કરવું કે કોણી પાછળ પસ્તાવું ન પડે?”

હું કર્ણ શુદ્ધ મહારાજાનું ઉચ્ચિત જ્ઞાનવા સંબંધી કહે છે:-શુદ્ધ મહારાજાને વણું કાળ વંદના કરવી. તેમની લક્ષ્ણિ કરવી. સ્તવના કરવી. તેમની પાસે બેચીને ધર્મકથા સાંલગ્નિ. પ્રતિકમણું શુદ્ધમહારાજાની સાથે કરવું. તેમની આજા માન્ય કરવી. અવગણુના ન કરવી. તેમને બદુમાન દેવું. કોઈ મિથ્યાત્મી શુરૂની અવગણુના કે અપમાન કરતો હોય તો તેને પોતાની શક્તિને ઉપયોગ કરીને વારવો.

કુમારસંભવ કાયમાં કંદું છે કે—“એકદા ઈશ્વર વનમાં જઈ ધ્યાનમાં બેડા હતા. પાર્વતી તેને જોતવા લાગ્યા કે—‘શિવ કયાં ગયા?’ જોળતાં જોળતાં વનમાં આવ્યા, લાં શાંકરને ધ્યાનના બેઠેલા દીઠા; ચેટલે તેણે વસ્તંત જતુ વિદ્વારી. શાંકર જેણું કે ‘આ કોઈક મને અચાનકા — આવેલ જણાય છે?’ ત્યાં તો પાર્વતીને દીઠા. શાંકર તેને મગવા ઉલા થયા, એટલે પાર્વતી ચાલ્યા ગયા. ઈશ્વર વિચારું કે—‘હું જેણ તો ખરા કે પાર્વતીનો મારી ઉપર કેવો રાગ છે?’ એમ વિચારને તેમણે એક અદૃકુણું દર કર્યું આને પાર્વતી પાસે દેર જઈને શાંકરનું વાંકુ યોલવા માંલું; એટલે પાર્વતીએ તેને વાણો કે—‘શિવ તો પણ કંદેવાય, તેનું વાંકુ ન યોદીએ.’ તે છતાં તે વાણો ન રહ્યો એટલે પાર્વતીએ ધરમાં જતાં રહીને દાચીને મોઢલી કે ‘પેંડો અદ્ભુત ઉલો છે તે બદુક શાંકરની નિંદા કરે છે તેને કાડી મૂડ. નિંદા કરવાથી તેને તો પાપ લાગે પરતુ આપણુને સાંલગ્નાં પણ પાપ લાગે.’ દાચીએ જઈને બદુકને રણ આપી. બદુકને આવેલા શાંકર પાર્વતીનો લાણુ પેમ લાણી પ્રસન્ન થયા.

આ પ્રમાણે કોઈપણ માળુસ શુરૂની નિંદા કરતો હોય તો તેને વારવો; છતી વારોં ન કર રહે તો આપણે શુરુના અવર્જનાવાદ સાંલગ્ના નહીં. શુરુના છિર જેવા નહીં. શુરુને સુણે સુખ ને દુણે દુણ માનતું. શુરુનું કંદું કરવું. આ પ્રમાણે કે શુરુનું ઉચ્ચિત જગવે તે સંસારસમુદ્ર સહેલાઈથી તરે.

उत्तम भगुत्योंगे आहुओंना के जोपाना प्रत्यनिक्षेप अनेक रीते भरसत करते. प्रवचनाना प्रत्यनिक्षेप निवारणु उत्तमार्थी बहु पुण्य ग्राम थाय छे. खूबी लेग सागरमध्यीना छुये चाड हल्लर याचाळुओंना चांघने कुट्टवा आवंदा चारेनु निवारणु कर्यु उत्तु तेग करवु. ते लवगां ते एक फुंबार डता. तेणु चारेना संकेतनी वातनाळी चांघने चेताव्ये अने पाते घण्णा गाणुंसा चाये लहने चारेना निवारणुने भयतन कर्ती, जेथी चांघे गुणे यात्रा करी. आ डार्थी तेणुं पुण्य पुण्य उपार्जन कर्यु. तेम अन्य उपेंगे पछु शासनना के शुद्धना प्रत्यनिक्षेप निवारीने पुण्य उपार्जन करतु.

राजपासे अर्थात् राजहस्तारमां जवातुं थाय तो दश मालुसे गणी एक विचार करीने जवु; डोऱ्ह मालुना नें एकदो जाय अने अजितेंगोना विचारो मेगङ्या विना नय तो राज्य तरक्षतुं कष्ट तेने एकलाने सळेवुं पडे. रांड गण्य घण्णा एकडा थधने डोऱ्ह कांभे करवुं धारे छे तो ते करी शके छे. गुओ! तरण्य घण्णां माणीने होरवुं थाय छे, तो ते चोदा लालीना सुधने पछु बांधी शडे छे. संप्रविना डोऱ्ह अज्याचे डार्थसिद्ध थती नथी. तेनी उपर लार्ड पक्षीतुं पछु दृष्टांत छे.

उर्द पक्षीने पेट एक होय छे, भाथां ऐ होय छे, तथा लव पछु ऐ होय ने, आ तंशु होय छे असेने डोऱ्ह पाण इणाडिक आवानी इच्छा थाये तो. तेगांधी एक मालुं चावे, तेनी पाठण भिन्नुं मालुं पछु अवले गोडे चावे छे. ए प्रमाणे एक विसे न्यांसुधी धाम करे दें त्यांसुधी ते छुये छे. क्ल्यार्द तें बांनेना विचार गुहा पडे छे अने असे गुही गुही णाळु जवातुं मने थवाथी गुहुं नेव करे छे त्यारे तेनु मृत्यु थाय छे. आ दृष्टांती सर्वत्र अंपमांज सुख छे एम समजतुं.

उत्तम ज्ञोंगे डोऱ्हना गर्म प्रदाशवा नहीं. डोऱ्हनी शुभ वात कांड वाष्प वामां आवी छेय तो ते प्रकाशित करवी नहि के क्षेत्री तेने हुःण थाय. गोंदी छडीकतने परिणामे डोऱ्ह वर्षत मृत्यु पाण थाय छे. गारका गर्म गोलवानी राहडाना ने पेटना सर्वनी जेम बांनेनो अंत आवे छे. ते दृष्टांत आ प्राचीन-

वसंतपुर नगरमां वालिमडी नामे रात इतो. तेसे पाणी गीनां तेजां गोंदी सर्व आवी गयो. ते पेटमां गयो अने वधवा मांझ्या, तेशी ते राक्षतुं पेट पाण वधवा मांझ्युं अने वधवी भीया वधवा मांझी. ते राज्याची अन गवाय नहि. अन थाय तो बहु भीया थाय अने हुय नाहर गीवे तो राज्य रहे; धारण ते ते अंदरना सर्वने प्रिय हुतुं. आंदरनो नारूं वधवे गोटो थवाथी रातने गोडा वधी गडी, एटके छेवट धायर थधने रातो गरवा आवयो. राणी पाण चाये चाडी. चावतां चावतां नगर बद्धार एक अज्यामे रात्रि पडी एटके एक जाही नीवे

श्री हृतिशान् रासतुं रहस्य.

२५५

रात्रीचासो रह्या, त्यां राज्ञ उधी गयो, अने राहुमी लगती हुती, तेवामां राजनां पेटनो सर्प राजना मोदावाटे बाहुर नीकजयो, ते आठ नीचे ओळ धीजे सर्प आवयो, ते बांगे महया, बहुरना सर्पे उद्दना सानि कहुँ के-‘तु’आ राजने शा गाटे हुःणी करे छे? हुवे तेना उद्दरमा पेसंतु रहेवा है, एटवे ते यावयो के-‘त्यां हुधसाकर पीवाना गणे छे, तेथी शुं डाम न रहुँ?’ बहुरनो सर्प इहे के-‘तारो सहशुरु केएर्गजयो नथी, णाढी जे केएर मणे अने ओरडेयरा उक्षणीमे राजने गाय तो तुं अंदर डेली ने पुँड वाटे नीकणी नय.’ ए प्रमाणे सांखणी पेटनो सर्प योदयो के-‘तुं आवो झाहो थाय छे, पषु नम्भगो द्रव्यने विंटाइ रह्यो छे, तो धीनने लाई ज्वा केम देतो नथी?’ तारो पषु केएर सहशुरु मणे ने तारा धीलमां उनुं पाणी रेड तो तुं भरी लय अने तेने ‘पषु द्रव्य मणे.’

ए प्रमाणे अने सर्प वात करी ते वधी राहुमी सांखणी, पधी भीवनो सर्प धीलमां पेती गयो अने पेटनो सर्प सुणद्वारा राजनां मोदामां पिसी गयो, सवारे राहुमी राजने मरवा ज्वानी ना कही, अने कांडक उपचार करवो छे एम कहुँ, पधी राजने घरे लाई ज्वां भीजन सर्पे कहा प्रमाणे उपचार इर्ही, एटवे राज्ञ निरोगी गयो, पधी राहुमी पेला धीलमां उनुं पाणी रेडीने त्यांयी द्रव्य पषु लाई आवी, राज्ञे ‘आ उपायः क्यांधी निष्ठयो?’ एम ज्ञायहुयी पूछ्यु, एटवे राहुमी वधी वात करी, राज्ञे कहुँ के-‘पेला आपषु उपगारी सर्पने शुं डाम मार्ही? आपणे द्रव्यनी क्यां करी हुती? पषु एम अने तेमां कांडनवाई नथी, कारबु के वे पारडा भर्म प्रेक्षये छे ते योते पषु भरिण्यामे हुःणी थायन छे अने थयोज नेहुयो.’

आ इयांत उपरथी सुझ ज्वाने को आधना पषु भर्म प्रकाशवा नहि.

अक्षयकृष्ण

अपूर्व

केशर सूंभंधी अमारो निष्ठौय.

ता. १६ नीना वीरशारायनमां ओळ जैनाना नामयी केशरने अंगे के लेण वणायेव छे तेना वधा विचारो अमने योग्य ज्ञाय छे, अने केशर जिनपूतामां वापरवातुं शास्त्राकृत छे ए वात स्त्रीकारीमी धीयो; अने धषु वर्षीयी वपनानु आव्युं छे, शुद्ध केशर वापरवामां अमे धीलकुल वांधी समजता नथी, वापनगरनु संघे प्रतिग्राम पायु अशुद्ध केशर गाटेक डरेल छे, स्कूरन्य आपतुं केशर अशुद्ध छे एम इहेवाने अमे तैयार नथी; परंतु ते केशर ते आतानी ओहीअमांशी धीलग्राम उगातुं छावु नेहुयो, बनानना वेगारीमा पायेदी दहन आयु-शेगसेवा विनातुं भगवानो अमने संखावं नथी, कारबु के

હુલ ડેશર બહુ ગોંધા લાવતું આવતું હેવાથી લાવયને ઘણો સંભવ છે; માટે કેદ પણ સંસ્થાએ આસ સૂરજ છાપતું ચોખું ડેશર મંગાવીને આપવા તૈયાર થતું જોઈએ. તે શિવાય વાપરતું શરૂ કરી હેવાથી ગામડાવાળાએ. અને ખીલ શહેરવાળાએ પણ જેવું તેવું ડેશર વાપરવા મંડી પડશે એ આમને ઈષ્ટ નથી. જેને અવહિસામાં પાપ નથી, અને જેઓ માંચાહારી છે, તેઓ કેદ પણ વસ્તુને વણું ગંધ રસ કે રૂપરી મનોરંજક કરવા માટે શું પાપ ન કરે તે કહી શકાય તેમ નથી. તેથી એ પ્રવનો કેદને વિશ્વાસ આવે તેમ નથી. બાકી કેદ ડેશરથી પૂજાકરે કે કરતા હોય આવા કરેલી હોય તો તેના પ્રત્યે તીરસ્કાર ધરાવવો તે ચેય નથી. પોતે વાપરતું કે નહીં એ લુટી વાત છે પણ સત્ય વાત સમજવી, રીકારવી અને કરવી એ સુઝ જનોતું કામ છે એમ અમારી માન્યતા છે.

ભાદ્રપદના અંકમાં આપેલા પ્રશ્નોત્તર સંબંધે વિરોધ સ્થપઠીકરણ.

વડોદરાથી વડીલ નંદલાલ લદ્દુભાઈ જણાવે છે—આવો પ્રશ્નોત્તરો બહુ ઉપયોગી છે; પરંતુ તેમાંના કેટલાક પ્રશ્નોના ઉત્તરોમાં વિરોધ સ્થપઠીકરણની આવશ્યકતા છે. તેને અગે તેઓ નીચે પ્રમાણે જણાવે છે.

પ્રશ્ન ૧૪ મેં ગલાંપહારની હુકીકત આદ્ધણુંને હુલકા પાડવા માટે જોડી શકે તો નથી? એવી મતવયનો છે. એના ઉત્તરમાં વિરોધમાં એ જણાવવાનું છે કે-મહાવીર પ્રભુના ચરિત્રમાં આદ્ધણું સાથે તોષહુલ સંબંધ છે. પ્રથમ માતાપિતા પ્રાદ્યાણું એ અને અધ્યાર ગણુધરો પણ આદ્ધણું છે. વળી પ્રભુના માતાપિતા પ્રથમની દર રાત્રીના આદ્ધણું છે એ હુકીકત વીર પરમાત્માએ પોતેજ કેવળજાન પામ્યા પણી કહેલી છે. અને તે હુકીકત ગણુધરમહુરાજને શ્રી આચારણગસુત્રમાં શુંચેલી છે. શ્રી નિપણિ શશાકા પુરુષ વરિત્રમાં પણ દશમા પર્વમાં વીરપ્રભુના કેવળજાન પામ્યા પણી પ્રભુ વિહાર કરતાં કરતાં આદ્ધણુકુંડ ગામે પધાર્યા છે, દેવાચી સમવસરણ કર્યું છે, દેવાનંદા અને ઋતસાદા વાંદવા આવ્યા છે, પ્રભુને જોતાં દેવાનંદાને પુત્રવત્ત પ્રેમ ઉત્પન્ન થયો છે, શરીર વિકસન થયું છે, અને સ્તનમાંથી દુધ જર્યું છે, તે વાગતે ઊતામ સ્વામીએ પ્રશ્ન કરતાં પ્રભુએ ઉત્તરમાં પોતે દેવાનંદાના ગર્ભમાં દર રાતી રોઢવા છે એ વૃત્ત પ્રગત કરી છે. દેવાનંદા અને કૃપલાદસે પ્રભુના ઉપદેશથી વૈરાગ્ય પામીશીકા લીધી છે અને પાતે ડેવાનંદાના પાત્રને મૌષ્ણ ગયા છે. આ પ્રમાણે બેધી હુકીકત આપી છે.

ભાદ્રપદના અંકમાં આપેલા પ્રશ્નોત્તર સંબંધે વિશેષ સ્પષ્ટીકરણ. ૩૫૭

પ્રલુના પ્રસિદ્ધ માતાપિતા વિશ્વલારાણી ને સિદ્ધાર્થજીના તો કાળ કરીને દેવલોકે ગયા છે. આ હુકીકત પણ તેમાં આપેલી છે. એટલા ઉપરથી ખ્યાલ કરવાનો છે કે ગર્ભાભારની હુકીકતમાં કે કોઈપણ હુકીકતમાં આદ્ધારું વગ્નિ હુલકા પાઠવાનો આશય પીલુકુલ છેજ નહીં. જે મના રાગદ્વૈષ સર્વથાના નાશ પામ્યા છે એવા પરમાત્માએ યથાર્થ હુકીકત પ્રગત કરી છે. જે તેમણે કહેલ ન હોતા તો એ વાત કોણું જાણવાતું હતું? માટે એવી જોટી સંભાવના કોઈપે કરીની નહિં.

પ્રશ્ન ૨૮માં શ્રી હૃરવિજયસૂરિ અને તેમના શિષ્ય બાદશાહની સાથે લડાઈમાં જતા હતા? એમ પૂછું છે. તેના ઉત્તરમાં શ્રી હૃરવિજયસૂરિ અને આધાર સાથે વિશેષ લઘુવાની જરૂર હતી. મારા વાંચના પ્રમાણે શ્રી હૃરવિજયસૂરિ અને તેમના શિષ્ય શાંતિચંદ્ર ક્રિયાધ્યાયે લડાઈમાં જઈને જેમ અની તેમ જીવન્દિંસા અટકાવી છે. બાદશાહને મદદ કરી તેને ધર્મની સન્મુખ કરેલ છે. એવા બાદશાહ કે રાજ મહારાજાનોને યોગ્ય સહાય આપવાની આવશ્યકતા એ છે કે એમની પ્રસત્તા અને અનુકૂળતા અનેક પ્રકારના ધર્મકાર્ય સિદ્ધ કરી આપે છે. તેમજ તેવા રાજ મહારાજાને લઈને અનેક જીવો ધર્મની સન્મુખ થાય છે—ધર્મ પામી જાય છે. એકને માટે કરેલ પ્રયાસ અનેકને માટે બાબકારક થાય છે. એવા બાદશાહ વિગેરને જે ચમત્કરીએ ખતાવવામાં આવે છે એ પણ એટલાજ માટે કે તેમના હૃદયમાં નૈનધર્મની મહત્વતા ડસ્તી શકે. એચો કાંઈ તત્ત્વજ્ઞાનની હુકીકતથી રીતતા નથી, એમને માટે તો અન્ય શક્તિઓ હોયવી પડે છે.

પ્રશ્ન ૨૧ મામાં જીવદ્યાના પૈસા ઉધરાવવામાં આવે છે અને તે પૈસાવડે જીવ છોડવવામાં આવે છે તે બ્યાજણી છે? એમ પૂછું છે. પણ હું કહુ છું કે તેમાં જે રવ્યાજણી શું છે? એક જીવ છોડવવાને માટે ગમે તેટલા પૈસા આપવા પડે પણ તેની જુંદગી બચી એ લાલ શું થાડો છે? કસાઈ પૈસા લઈ જઈને શું કરશે? એ તરફ આપણે જોવાતું નથી. આપણું આપેલા પૈસાથીજ તે હિંસાતું કામ કરે છે એંગ નથી. તે તો તેનું કામ કર્યાજ કરે છે. વળી જે વધારા પડતી ડિંમત આપાય છે એમ માનવામાં આવતું હોય તો તેમાં પણ ભૂલ થાય છે; કારણ કે એક જીવના માંસના ને તેના આમદા વિગેરના એટલા પૈસા કસાઈને ઉપને છે તે આપણું લક્ષ્ય ગઢાની હુકીકત છે અને તેમાં આપણે પડવાની પણ જરૂર નથી. આપણે તો માણન, પર્યાવરસે અથવા ગમે લારે કોઈ પણ જીવની જુંદગી અથવા મારે ગમે તેટલો અર્ચ કરતાં પાછા હઠાતું જોઈએ નહિં. આપણી નજરે પડેલ જીવ કે જીવને તો બનતા સુધી અથવા ના પ્રયત્ન કરવો; તેમિંને મરવા દેવા નહીં.

३ लैन आर्यीन पूर्वार्थी विरचित सत्वन संग्रह.

आ पवापुर्वे ध्यावेत्वा ४६ मेला मोया सत्वनोनो संबद्ध भटुज उपर्योगी के. इसे तिथिना अने भाषु अनेक गाण्डोना माझरेणुना तेमन्ज सिंगधरस्वामी विरेहे प्रभुना सत्वनोनो सादि चं घड कर्यो छे. श्री मुण्डनिवासी अवेरी मोती-चंड इपचंड तथा शुश्तनिवासी वहाजाई डाणीदास श्रीनारीवाणानी आर्थिक सहायता नकद २००० संवत १९७८मां छपावेल छे. किंभत राखवामां आपी नदी तेथी बेट आगवा माटेज छपावेल ढोय चेम संबंध थाय छे.

४ तपावली भाग १ दो तथा भाग २ नो.

आ एक शुजाशिवामां छपावेली छे. तपना अभिलाप्तीचोने आस उपर्योगी छे. खेळाभागमां तो उत्कृष्ट प्रणे १७० प्रभु थया तेना नामो, ३० चौतीशीना ७२० प्रकुना नामो, वर्तमान चौतीशीना १२० इत्याबृक विगरे सम्भावी तेना तव संबंधीज हुकीठत छे. यीज भागमां जुदा जुदा २०८ तपो भताच्या छे. प्रथेतमाम तपनुं शुश्वरुं आपेक्षा छे. बुग प्रधान तपमां २३ उद्यमां थनारा २००४ बुगप्रधानोना नमामना नामो छे. प्रथम श्री लैन आत्मानं द सभा तरद्धी तपोसत्तमहेऽपि छपावेल छे. तेमां तप १६२ प्रकारना छे. आ एउ शुश्तनिवासी अवेरी देशीचंड इपचंडनी आर्थिक सङ्कायाची छपावेली छे. संबद्ध बंधो उपर्योगी कर्यो छे. परंतु शुद्धता उपर द्रष्टि भटुज चो छी राखी छे. आनी अषु किंभत राखी न रा.

उपरना अने पुस्तक अवेरी मोतीचंड इपचंड. अवेरी बजर. मुंबई. पक्ष लखवाची भाणी शक्यो.

श्री विशेषावश्यकनी गाथाच्योनो अङ्काराटिकम अनेवि रातुकमधिका.

श्री विशेषावश्यकनी अंदर ग्रन्थ भटुज उपरांत गाथाच्यो छे, तेने भाटे आ अंतुकम भटुज उपर्योगी छे. आमां लेवार्थी कै जाथा आढळी ढोय ते तरत नीडणी कर्यो छे. उपरांत पाले आपाव विशेषावश्यकनो विषयातुकम आपेक्षा छे. आ आस उपर्योगी छे. आमां प्रयास अस्वंत इत्यामां आवो छे. सामान्य विषयाच्या अने अलुं आ दामन नदी. श्री भागमोदय संसिनि तरद्धी छपाईने इत्याकर अडेल छे. किंभत मात्र मांव आन, राखी छे. आ प्रयास श्री सागरानं लूरि भङ्गारजनेल संबंधी छे. तेमना शिवाय आरवो प्रयास गनवो अशक्य छे. अंभदो प्रयास कर्यो छे तेमले यो भङ्गारजना वर्ता गारा उपर अस्वंत उपकार कर्यो छे.

૬ શ્રી વિચારસાર પ્રકરણ. સસ્કૃત છાયા સહિત.

આની અંદર પ્રારંભમાં શ્રી વિશેવાવશકમાંથી ખાસ વાંચવા ને કેઠે કરવા લાયક ઉપોષ્ટ લગલગ ગાથાએ આપેલી છે. વારસણી શ્રી પ્રધામન સૂરિ વિરચિત વિચારસાર પ્રકરણ છે. તેની છાયા મુનિ માણિક્યસાગરે હરેલી છે. એ પ્રકરણનો વિષયાનુક્રમ વાંચતાં તેની અંદર ઘણી ઉપયોગી ખાસતો સમાવેલી છે. તે પ્રકરણની ૬૦૦ ગાથાએ છે. તેનો અકારાદિકમ પાછા પ્રાંતભાગમાં આપેલો છે. આ બુક પણ શ્રી આગમોદ્ય સમિતિ તરફથીજ ખાડાર પડેલ છે. કિમત માત્ર આઠ આના રાખેલી છે. તે પ્રયાસ ને બુકના પ્રમાણમાં બહુજાસ્વલ્પ છે. પ્રકરણાદિકના અક્ષયાસીને ખાસ ભંગાવવા લાયક ને વાંચવા લાયક છે.

ઉપરના ખંને અંગે લાવનગર આ સલામાંથી પણ મળી શકશે.

૭ ભાવના ભૂપણુ.

બાર ભાવનાનું સ્વરૂપ યથાર્થી પ્રગટ કરનાર આ કેખ કહો અથવા ચુંઝાતી ભાષાને. એક ચથે કહો તે આચાર્ય શ્રી વિજયકમળ સૂરિના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી વિનયવિજયજીએ લગેલો છે. અને દોશી ક્રીકમલાલ દામજલાએ જામનગરમાં છપાવેલ છે. વિચારક મનુષ્યને માટે બહુ ઉપયોગી છે. વાંચવા લાયક છે. ભાષા પણ સારી બાપરી છે. દરેક ભાવનાનું સ્વરૂપ સારી રીતે સ્વુટ કર્યું છે. પ્રાસંગિક સંસ્કૃત શ્વોકો અણુ દાખલ કરેલા છે. પાછળ આત્મલાવના પણ ટીક લખી છે. આપેલ ડીનો ૧૨૦ પૃષ્ઠ છે. કિમત રાખવામાં આવી નથી. સંવાત ૧૯૭૭માં છપાવેલી છે. પાકું બાધાઈંગ કર્યું છે. ચોણ જીવાને લેટ તરીકે મોકલે છે.

રિપોર્ટની પહોંચ.

૧ શ્રી કચ્છી જૈનભાગાશ્રમનો તૃતીય રિપોર્ટ.

(સ: ૧૯૭૮ થી ૭૮ સુધી વર્ષ ૫ નો.)

આ રિપોર્ટ તે ભાગાશ્રમના વ્યવસ્થાપકો તરફથી હાલમાં ખાડાર પડ્યે છે. તેની અંદર જરૂરીયતવાળી ઘણી હુકીકતો દાખલ કરવામાં આવી છે. આશ્રમમાં હાલ ૬૦ ખાગડો છે. ખીન ભાગાશ્રમવાગાએ આ રિપોર્ટ ખાસ વાંચવા લાયક છે. એકાંક્ષ રીતે ભાગાશ્રમની સ્થિતિ સંતોષકારક છે. એછે અભ્યાસે ખાગડોને ઉઠાયું લઇ જાય છે તે અટકવાળી જરૂર છે. આ ભાગાશ્રમના વ્યવસ્થાપકો ઉત્સાહી અને ચીવટવાળા છે. તે સાથે મેનેજર તરીકે ખીન જયચંદ્ર નથુલાઈ આત્મકોણ આપનાર ભગવાથી કામ હીયો નીકળેલ છે. અમે એ ભાગાશ્રમની હિન્મતિદિન ઉજતિ હિંદુઓ છીએ.

३ श्री राजावीर ग्रन्थविद्यालय मुंबईनो आमें वार्षिक रीपोर्ट।
(पृष्ठ १८२८ थी मे १८२९ शुद्धीना)

आ रिपोर्ट पृष्ठ १८२८ अन्तिमकारक के आलु विद्यालय आपणा वर्गमां भीजुं ऐक भालु नथी. आ विद्यालयमें हाल ४४ विद्यार्थीं छे. एवीजातुं परिषुम घालु आनंदगांठ नावेहुं छे. रिपोर्टनी अंदरनी घाणी लक्षीतो नव्यवाला लायक छे. ए दूसरा भालु सहाय आपणा लायक छे; डारखुके आपणा वर्गमां उच्च डेगवाणी छेला हो नपर्याउ भालु घटी गर्छ छे, ते आवी संस्थामां वधारे विद्यार्थीओं नेतायाथी वर्गवानो संलग्न छे. ते उल्लङ्घी वयों तोम आपणी डोम उच्ची स्थिति उपर आवरो. आ जूरनी आणतमां उपेक्षा उत्तरामां आवे छे ते ठीक नथी. आ आभात जैनवर्जी लक्ष्यमां लेवा येण्य छे.

आ संस्थाने पोतापातुं मडान थाय एवी तजवीज चाले छे. जग्या अरीट थहर छे, पाया नभाया छे, अहाय आपवानां वयसो मध्या छे, परंतु हजु वर्षी वधारे सहायनी अपेक्षा छे, ते विना गडान गनवुं अशक्य छे. कार्य वालडो विच्यक्षण लेवायी खायुं इत्यें सिद्ध थयो एवें संलग्न छे, अमे आ जैनसंस्थानी संभूत्यु प्रगति धर्छीये छीये.

३ श्री जैन शुभेच्छक भंडुण आवनगरनो विवार्षिक रीपोर्ट।

(संघत १८७३ना आसेवी रो. १८७५ना आसो शुद्धि ३ शुद्धीना)

आ रिपोर्टनी अंदर भंडणे करेला इत्यनि लंगती, उद्देशने लंगती, धाराधूरखुने तंगती अनेक आभतो सूमावी छे. भंडणनो उद्देशने उत्साह श्रेष्ठ छे. वर्ष वर्षना प्रमाणमां करेलो डार्य भालु गण्याय तेम नथी, परंतु भीजडपे उत्तम छे. तेमां जग्यायेला ८८ इर्यो चैकी आम दर्दने साधमी बंधुओं आनगी संकाळ आपवाना संणवी एकज डार्य उपर वधारे ध्यान आपवामां आवे तो ते आप जूरीयतयायुं ले. अमे ए भंडणनी झेतहु धर्छीये छीये अने शर्ती वर्गवानी आसो लतागालु टटोये छीये.

३ श्री अहिंसा तत्वप्रसारक भंडण पुनालो द्विवार्षिक लेवात.

आ रिपोर्ट भंडणी भाषामां ने शास्त्री राधापामां छपायेको छे. आ भंडणे ने वर्षनी अंदर हिंसा अटकवालातुं अने भासाहार अंध करावालातुं डार्य एकेराउद्दारा तेमज जाते अनेक वयों उडने भालु ग्रशसापात्र कर्तुं छे. नर्यालहुडो उत्साही छे. दयालु जनेये सहाय आपणा लायक छे. आवा आपानी भास जूर ८८ छे ते केथी संज्ञापंथ बशुओंसे थतो विनाश अट्के अने आपणुं पशुधन पुण थाय. अयो ए आतानी उत्तरि धर्छीये छीये.

વાર્ષિક સંપત્તિઓ
અનુભૂતિ વિદેશી શરૂઆત.

ગતા અનુભૂતિઓ પાદવિપુર, વીરમજામ, શંકી અસે જીજુવાડમાં ઉપધાન થવાનો દર્શાવાન મણટ કરી હતી. લારબાદ પાદીતાણું, મહુવા, કપડવંજ, રતલામ અને અગનાવાઠ ઉપધાન થવાના અધિર મળ્યા છે. કેન ગણ્યાતો આવક આવિકાયોએ ઇવાની ચા હિયા સર્વોત્તમ છે, તુચ્ચ અકારણી છે. તેમે પાદથર સમજને રહેનું નાચ હેઠાં કરું છે. ઉપધાન ઘડન કરવાનાર મુનિરાજ ઉપધાનની વિષય આવક શ્રીવિકાયોને સમજનવાનો પ્રયાસ કર્યો તો તેમ થઈ શક્યો જે હું આચિ કરુંા પણ એ હિયા મહાલાલકારણ છે; પરંતુ સમજપૂર્વક અને ધેર્યક હોતું છુદાઈદ્રિયના વિષયને તેમજ નિર્ધારિકયા વિગેરને તળ ફંને કરવાનાં આવે તો તેનો લાલ અસૂરી ધ્યાય છે.

પાદણું રમાં ચતુર્થન્તોચચારણ.

पादण्डुपुर णाते ये नेडाए (जी पुरुषे) वर्णी नानी विधमां चतुर्थ म्रोच्या-
रथु करेल छे. जेनो अन्य लेन बाधुओंचे धडा लेवा योग्य छे. प्रैछ वय
शेष, दृढ कठवाय अने एक ऐ स्त्रीचो थिंग गधु हाय छता. जीने विरहे
के पुत्रनी घेटे इरी इरीने परण्डवानो विचार करे छे तेनी विषयतुष्णा माटे
शु कडेलु^१? एवा विषयवश मनुष्या वर्गतु आगधन यषु सारी रीते करी
कुकुता नथी. तेमनु दिन धन्यन डागीनीभाऊ लाठकटु रङ्ग छे. आथा छे के
तेवा थांगुओ उवे काढी सद्विचार करणे अने मेटी वये इरीने परण्डवानो वि-
चार यांच सरण्यो. ते जाणे एम इरवामा खापणे खीजितिने केऱवो. अ-
न्याय आणी, छाचे तेनो विचार यषु कुरुते, काशण डे तेने जे हैवयोजीणास-
बरसनी उभरे अतिविरह थाय तोपायु पुनर्विवाहानो साफ्त प्रतिष्ठांघ छे. अने आपा-
णने आण्डाळती मुट लोगांवतां विचारन आवतो नंधी. खुगाने माटे आटलु भस ले.

କମ୍ପ୍ୟୁଟରମା ଥିଲେ ଅବହିନ୍ୟାନୋ ଅଟକାଵ.

श्री अमरावत जैन स्त्रीसेवक मठणना तेमन् श्री धर्मचारिणी महास-
ताना सतत प्रथास्थी श्री दावा नदेशने यथेत्री अरज तेमना ध्यानमा आवाना
हुयो नामनामे गाल बालाल पुरारी कुंडल धारा उड़ानी आनंद प्रथास्थी
उ अने श्रवणने गाए तरा छवहिंसा न करवासी हराव भाइर पाज्यो हे आ
प्रथास्थी व्यायामी अनेक कुंडलना प्राण अची गत्या ले अने दावाना महाराजा
लालोने ते छुनानी आमृत आशीर्वा बहुल करी हे आ संभवमा प्रवाच
इनार संस्कारो अने बृहस्पति ने धन्यवाद घटे हे आशा हे के तेच्या आवाने
बाल शुभ प्रथास्थी उयो करदे.

३८ दिनेष्टु भावाह अंशु सूत्र लक्षण ए श्री. स्वार्थ १८५२२४.

किंभत तदा इधीया।

आप जान भावमर्ति अनुग्रह आवश्यक हैं. तोमा एवं श्री पूर्ण थयो हैं. और आप जीवन की अनेक संस्कारोंने तेमज सुनिमहाराजने अपनी अनुग्रहने बहुत आवश्यक हैं क्योंकि ते चर्चावे ते चर्चावे लेट आवश्यन संख्याओं में उपर्युक्त विवरण विवरण लिखने विवरण आपके इधीयों तोके इधीयों देवागां आप जीवन की अनेक विवरण लिखने वाले हैं. अनुग्रह उपर्युक्त है.

३९ दिनेष्टु शास्त्रा सुनूल वाहिन भावातर इशो पर्व भागी शके हैं.

हरेक जीव अधिकार्य आवश्यक साख्या लायक है.

विभाग १ वा. पर्व १-२-३. श्री अवस्थेव अवितनाथ चरित्र. ३-४-०

विभाग २ वा. पर्व २-३-४. श्री अलवनाथव्याधि सुनिषुवत स्वामी

सुभीना चरित्रा २-४-०

विभाग ३ वा. पर्व ७-८-९. वैन रामायण अने २१-२२-२३. आ प्रभुता चरित्रा ४-०-०

विभाग ४ वा. पर्व १० सु. श्री महावीर स्वामी चरित्र. २-८-०

चारे विभाग साथे भंगवनार आर्द्धथी (३, १२) लेवामां आवश्य.

चरित्रिष्ठ पर्व लापांतर यथा आना सब ध्वाणुर है. तोमा श्री अंगुस्तामी

चरित्र १६ कथाओं साथे अने भीज आवार्याना चरित्रा है. १-८-०

श्री विष्टु नृप चरित्र जापांतर.

आ श्री उवसङ्गहर स्तोत्रना प्रभाव उपर आपेक्षा चरित्र है. तेनी आ जीज आवृत्ति है. अहु रसिक है वाचना मांजा ३३ पूर्व क्यों शिवाय भूषाय तेम नथी. ग्राम भागमां वधारे ग्रामा उवसङ्गहर आपेक्षा है. किंभत छ आना रापेक्षा है.

पौराण ०-१-६

आवृत्ति भीज. प्रतिक्रमणुना हेतु. किंभत आठ अन्ना

प्रतिक्रमणु इन्वार हरेक अधिकार्ये-धार्मोंके तेमज आविकार्योंके खास वाचना लायक है. ते वांच्या पर्वी प्रतिक्रमणु इन्वामां जुहोन भाव प्रगट यथा है. प्रतिक्रमणुरी अंदरना सूत्रेना वर्द्ध विवरण आ अहु वांचतां अहु आलहाह यथा तेम है. आवी उपर्युक्त अहु साहु साधीरोंके पर्व केरों ए वांच वार्यी न शके तेमजे वाचना गोचर है. ऐकोन शके आने,

श्री उभराणा पंजनपीण दोषरी.

४० श्रीहीन-मायनगर.

स्वार्थ दाये दहमार्थ साधे.

सं० लावनगरनी नामगर हाउन्सीक गोइ अंडीनीस्ट्रेननी आस एवानगीथी.

धीन्दु ड्रैंडिग ता.-१-१-२४ ना. रोज नीउगो. दीकीट १२५५०. तेम दीकीटनी किंभत ११). इनाचोनी संज्ञाए११ है. भोइ इनाम १५०० ते.

रामस अल सावनारी आ अहु दूर्दा तकनी दाल दूरी.